Nr. 132 (15.211). Lwów, wtorek 13. czerwca 1939. Rok LX.
Ч. 132 (15.211). Львів, вівторок 13. червня 1939. Рік LX.
Opłata pocztowa uiszczona gotówką

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.

DIŁO
Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація:
ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-41
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телеґр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060
„ Банку Чеських Леґіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) 5.00 зол.
чвертьрічно . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . . 30.00 „
річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Напрямні й завдання німецької політики.

Дипльоматичний кореспондент Менчестер Ґвардіян-у містить під поданим угорі нагловком статтю в якій він твердить, що нім. політика іде тепер трьома шляхами: німці слідкують за кроками західних великодержав, зокрема Великої Британії, дбають про консолідацію німецьких надбань, зокрема в Чехословаччині й в Еспанії і підготовляються до нових підбоїв.

В першому випадку німці роблять усе, щоб протиставитися фронтові, що його тепер західні держави монтують. „Менчестер Ґвардіян" пише, що німецько-польська війна без **англійських та французьких ґарантій не ..., коли б була довести до світової війни, одначе тепер вона довела б до того безсумніву.** Найбільшу ненависть відчувають німці до Великої Британії і тому вони радуються з того, що **совітсько-англійські переговори продовжуються.** Німці оферували Туреччині далеко йдучі політичні концесії, одначе Туреччина, яка не має імперіялістичних забаганок на них не пішла. Туреччина теж паралізує Болгарію. Німеччина намагається мирним способом здобути **контролю над румунськими копальнями нафти.** Англія та її союзники подбають про те, **щоб дати змогу Румунії оборонити, або на випадок нім. інвазії знищити ті копальні.** Гітлер знає, що Англія готова воювати за Гданськ. Тому німці ждуть на те, чи у фронті мира не покажуться якісь риси. **Німці числять на внутрішню кризу у Франції та на те, що Англія знову виявить мирні тенденції та що Польща не видержить фінансового тягару постійного мобілізаційного стану.** В Італії німецькі впливи кріпшають, одначе в Італії збільшується неохота до Німеччини. **Німеччина консолідує** внутрішній фронт, викликуючи воєнну психозу та роздуває ненавість до Польщі. Німеччина рішена довести до розвязки багатьох проблем у найближчій будучности імовірно у вересні. Чи Німеччина справді готова вести війну, точно не відомо, одначе певне, що вона не зреклася ніякого свого імперіялістичного пляну. Німеччина рішена опанувати Румунію, але закріплює теж своє становище в Лібії. Та середземноморський конфлікт матиме для Німеччини тільки другорядне значіння. Їх безпосередні цілі зосереджуються в Східній та південно- східній Европі.

Мін. Чяно виїде до Еспанії.

МАДРИД, 11. 6. ПАТ. У найближчому часі італійський міністер закордонних справ Чяно приїде з офіціяльною візитою до Еспанії. Здогадуються, що відвідини мін. Чяна зійдуться з парадами, що їх зорганізують 18. липня, в роковини національного повстання в Еспанії.

Лист ґен. комісаря до президента Гданського сенату.

Польський ґенеральний комісар Ходацький вислав письмо до президента Гданського сенату Ґрайсера, в якому він відкидає всі закиди Ґрайсера що до поведінки польських митних контрольорів та одночасно ставить замітки у справі невідповідної поведінки ріжних гданських урядовців польської влади та до митних контрольорів. Одночасно нота ґен. комісаря містить теж і деякі пересторoги під адресою гданського сенату.

Німецька контроля в протектораті кріпшає.

БЕРЛІН, ПАТ. Урядово повідомляють, що німецьке міністерство пропаганди іменувало дотеперішнього інтенданта радіовисильні „Дойтчляндзендер" комісаричним інтендантом радіовисильні „Прага 2" і Мельник. Тепер ця радіовисильня буде називатися „Райхсзендер Бемен" та перейде зовсім під німецьку управу.

Одночасно „Національ Цайтунґ" в передовиці з нагоди „Тижня німецької культури", який саме відбувається у Празі, полемізує зі заявою одного з чеських бесідників, який буцімто заявив, що „Прага вічно наша й вічно чеська". Німецький часопис намагається доказати, що всі будівлі у Празі збудували німці.

Вправи штурмовиків у Гданську.

В неділю відбулися в Гданську військові вправи штурмових частин СА Східних Прус та Гданська. Вулицями міста кружляли численні відділи в повному виряді та узброєні крісами. Крім того переїздили вулицями військові авта, мотоциклі і т. д. На вправи штурмовиків приїхав теж ґавляйтер Східних Прус Рох.

Бльокада міжнародньої концесії в Тієнсіні.

ШАНГАЙ, 11. 6. Японці рішили перевести бльокаду міжнародньої концесії в Тієнсіні. Бльокада почнеться 14. ц. м. Китайські урядовці та японські резиденти евакуються з концесії. Бльокаду переводитимуть у той спосіб, що на терен французької та англійської концесії не пускатимуть ніяких товарів, крім артикулів першої потреби. Також нічого не можна буде вивезти з тих концесій. Французьку концесію обхопить бльокада тільки з уваги на її положення, бо важко її відділити від англійської концесії. Рух на ріці стримають на висоті давньої німецької концесії, де уставлять митні станиці. Також японські банки вже стосують ріжні обмеження.

Мадярщина веде незалежну внутрішню й закордонну політику

твердить „Пестер Льойд".

„Пестер Льойд" звертається проти поголосок, що їх поширює частина закордонної преси, буцімто Німеччина чимраз сильніше натискає Мадярщину та що буцімто мадярський уряд з того приводу находиться у важкім положенню. Того роду поголоски називає мадярський офіціоз нездоровою сензацією. Дійсний стан справ — пише згаданий часопис — менше сензаційний і для кожного обсерватора повинен бути ясний: Мадярщина є незалежною державою та веде незалежну внутрішню й закордонну політику.

Наради Гітлера у Відні.

ВІДЕНЬ, 11. 6. ПАТ. Канцлер Гітлер улаштував учора вечором на замку Кобенцль бенкет для Ришарда Штравса з нагоди його 75-ліття уродин. Сьогодні канцлер Гітлер відбув конференцію з мін. Сейс Інквартом та ком. Біркелем.

Німецькі правники у Чехії.

На терені Протекторату обняли урядування 40 німецьких правників, які зайняли становища суддів і прокураторів при німецьких судах.

Ворожа пропаганда у Словаччині не припиняється.

БРАТИСЛАВА, 11. 6. Словацький міністр пропаганди Шаньо Мах заявив у розмові з журналістами, що в останньому часі словацька влада вислала до концентраційного табору в Іляві 26 осіб за поширювання протиурядових летючок.

Супроти купців, які підносять ціну товарів та скривають їх, стосують у Словаччині гострі кари.

Апостольська столиця повідомила словацький уряд, що своїм нунцієм при словацькому уряді іменувала о. Ксавертія Ріттера, б. папського нунція у Празі.

—o-o—

Вожд німецької молоді в Буда[illegible]ті.

БУДАПЕШТ, ПАТ. До Будапешту прибув вчора у поворотній дорозі з Букарешту провідник німецької [illegible] Ширах. Його відвідини мають не[illegible]рактер

В настрою вичікування.

(Від нашого спеціяльного кореспондента.)

Берлін, 6. червня.

Нема вже нині, здається, людини в Німеччині, яка не вірила б в актуальну небезпеку війни. Ніхто тільки не знає — коли вона вибухне? Більшість схиляється до погляду, що радше скорше, ніж пізніше. За місяць, два — найпізніше три.

Так говорить берлінська вулиця, робітництво, міщанство, широкі партійні низи. Зате політичні й вищі партійні кола більше стримані. Вони вперто заявляють, що Німеччина ніякої війни не хоче і прийме її тільки тоді, коли буде до неї „примушена".

— Агресія? — питаєте здивовано.

— Безумовно, коли це окреслення правильно розуміти — відповідають вам. — Бо політика окруження є також одною з форм агресії. Невже хтонебудь в Европі може думати, що ми преспокійно дамо себе взяти у кліщі й будемо чекати, поки вони нас задавлять?... Ні, ми їх розіб'ємо, заки ще вони вспіють замкнутися довкола нашого тіла. Ми вже нині знаходимось у дефензиві перед агресорами (!).

— Отже війна буде?

— Якщо акція окружування Німеччини буде продовжуватися, годі буде її оминути.

— Коли?

— Все залежить від темпа тої акції. Коли б Совіти були приступили до цієї змови проти нас, мали б ви її може вже й нині.

— А що може стримати війну?

— Негайний поворот до „статус кво анте" в Европі, себто реституція укладу сил зперед березня ц. р.

— А ваші претенсії до Польщі?

— Якщо Англія не була б вмішалася, ми певні, що було б прийшло до мирної злагоди з Польщею. Справа Гданська та екстериторіяльного сполучення зі Східною Прусією була чейже поставлена нами у площину можливих переговорів, рекомпензат і т. д.

— Але ж Польща за ніяку ціну не погодиться і не може погодитися на будьяку зміну в її поморському суверенному стані посідання, включно з правами у Гданську!

Ми також не можемо погодитися з фактом розірвання нашої етнографічної території польським „коридором" (!), а проте двацять літ погоджувалися. Чейже цю справу врештірешт якось управильнити треба? Наші права у цьому випадку щонайменше рівні: Польщі треба вільного доступу до моря, нам — вільного доступу до Східньої Прусії.

— Отже скажім теоретично: коли б навіть привернути „статус кво анте" в Европі, то всетаки ваш конфлікт з Польщею неминучий?

— Думаю, що ні. Нема проблеми, з якої при добрій волі сторін не можна б вийти мирно і дружньо. На всякий випадок Англія поспішилася, вмисно не вичекавши. Нинішня ситуація надзвичайно утруднює можливість переговорів. Тут вже не йде справа про конфлікт із Польщею, тут іде просто за істнування Великої Німеччини.

Осьтак своєрідно інтерпретує німецька політика сучасне положення в Европі. Про війну говориться, але все це плаває у мряці. Одна тільки людина бачить у цій мряці та безумовно найшла у ній для себе дорогу. Це — Гітлер. Але що він думає, — знає тільки кількох людей у Німеччині, його найближчих співробітників, а що рішить — не знає мабуть ніхто. Кажуть, що його постанови приходять нагло і безапеляційно та виконують їх моментально. Одинокий і останній спротив, і то з боку війська, мав ще місце перед обсадою Надренії в листопаді 1936 р. З того часу, після низки чергових успіхів (Австрія, Судети) престіж його диспозицій зріс непомірно.

Ваш кореспондент мав змогу бачити Гітлера останній раз дуже зблизька, коли він поруч зі своїм гостем, югославянським реґентом Павлом, приймав на трибуні найбільшу дотепер військову параду, яка колинебудь відбулася в Німеччині. Обличчя Гітлера втомлене, він сам неначе постарівся. Кажуть, що працює незвичайно багато, безупинні конференції і наради забирають йому час від вчасного ранку аж до пізньої ночі. Крім цього несподівана зміна становища Англії, до якої Гітлер мав великі симпатії, та ще більші пляни імперіяльної співпраці — дуже сильно мали відбитися на його нервах. Не диво, що ми, закордонні журналісти, зібрані на трибуні преси у віддалі кількох метрів від льожі фірера, більше дивилися на нього, ніж на дефіляду війська. Це ж стояла перед нами людина, що всупереч всякій льоґіці ситуації почала зрушувати фундаменти сучасної Европи і в якої руках тепер проблема може найжахливішої війни, яку бачив колинебудь світ. Як далеко зайде він зі своїм Мітом Великої Німеччини і як далеко зайде у свому катаклізмі зрушена ним Европа?!...

Також у Німеччині все більше відчувається стан нервового напруження і вичікування чогось, що мусить прийти. Не злагіднюють цієї атмосфери безупинні паради і маніфестації, що почавши з 50-их роковин народин Гітлера, через відвідини графа Чіяно, приїзд реґента Павла і привітання німецьких добровольців, що вернулися з Еспанії — простягаються неначе в безконечність. Не зацитькує настроїв доволі спокійний і стриманий тон німецької преси. Щось невимовно тяжкого висить у повітрі та стає щораз тяжче.

Поголоски про те, що йдуть якісь переговори між німецьким та польським урядом, тут рішуче заперечують і в міністерстві закордонних справ і в колах тутешньої польської амбасади. На цьому відтинку повна, аж несамовита, тиша, бодай по нинішній день.

Німецька пропаґанда зберігає ввесь час дуже самопевний тон, підкреслюючи раз по разу перевагу політичних ефектів держав „осі" супроти зусиль Англії та Франції. Ця самопевність іде так далеко, що взагалі не вірять тут у створення англьо-французько-совітської коаліції... (До цієї цікавої теми вернуся у черговій кореспонденції).

Невдачу в Туреччині намагається німецька пропаґанда відбити собі у публичній опінії незвичайною реклямою порозуміння з Югославією. Цікаво, що також у політичних колах уважають тут приєднання Білгороду для концепції „осі" великим досягненням, хоч водночас прегарно здають собі справу зі сильних протинімецьких течій, що нуртують там у широких колах головно сербського громадянства. Чи дійсно прийшло до якогось „приєднання"? Безумовно, візита реґента Павла не була виключно куртуазійна і що якийсь явний чи тайний договір підписали — не підлягає сумнівові. Питання, чи заключене нині подружжя виходить з любови, чи з льоґічної конечности — не грає тут великої ролі. Навпаки, в Берліні думають, що таке „подружжя з конечности" буває нераз краще... бо виключає любовні розчарування та химери. Бо, що Югославія є нині в такім самім положенні супроти держав „осі", як Туреччина супроти Англії, Франції та Совітів, себто стиснена кліщами сусідських інтересів — це ясно. Правда, Туреччина ще й скористала на цьому не тільки Алєксандрету та Антіохію, але також Алеппо. Що зате скористала чи скористає Югославія? Назверх, територіяльно, нічого, але тільки від Німеччини та Італії залежить активізація німецької, італійської та хорватської ірриденти в Югославії, не хто інший, як Італія та Німеччина може дати вільну руку та підтримку в критичний момент мадярському та болгарському ревізіонізмові, розбуджуючи ще й при цьому приспану, але все ще дуже небезпечну македонську проблему. Водночас реальні вигляди на збройну поміч Англії та Франції дуже малі, головно після окупації Альбанії Італією та фактичним опануванням нею Адрійського Моря.

З усіх тих причин зроджується в Берліні пересвідчення у тривкість порозуміння з Югославією та в парі з цим певність, що дальше істнування т. зв. балканського бльоку перекреслене. Тим самим скріплюється також співчинна вартість Болгарії, яка, діставши забезпеку запілля, може всі свої сили звернути в напрямі нинішньої румунської Добруджі.

Зокрема великим успіхом вважають тут свіжо підписаний німецько-данський пакт неагресії, в якому м. ін. встановлено, що: „На випадок якби якась третя держава почала якусь (аґресивну) акцію спрямовану проти одної з договірних сторін, друга сторона не буде в ніякий спосіб цієї акції підтримувати". Очевидно, пропущеня нпр. англійської военної фльоти через Скаґерак, Катеґат і Сунд на Балтійське море... було б підтримуванням власне такої ворожої акції! В такій інтерпретації оборона Сундського проливу була б німецькій военній фльоті дуже облегчена, а врив Англії на балтійські води майже виключений.

Що вдаряє відразу в очі у німецьких закордонних зусиллях, — це за всяку ціну замкнути перстенем союзних і договірних держав дорогу Англії та Франції на Схід. Договори неаґресії, що їх завтра підписують в Берліні закордонні міністри Латвії та Естонії є ще одним доказом цих німецьких зусиль. До речі, все це успіхи другорядні, хоч як яскраво намагається представити їх німецька пропаґанда, бо... ключ ситуації лежить нині в Льондоні та — Моск[ві].

Загадковість совітського становища є власне джерелом найбільшого і здається затяжного поденервування в Европі. У такій атмосфері нервового вичікування може дуже легко прийти до вибуху. Попросту нерви в когось не витримають. Так саме, за всякою правдоподібністю, розуміє Москва.

Роман Голіян.

Українсько-польська дискусія у Варшаві.

Реферат посла Лисяка. — Кореферат д-ра Мошинського. — Сміливі тези полк. Гржендзінського і питання б. мін. Ладося. — Що відповіли б. протоігумен о. Решетило та пос. Целевич?

(Від нашого кореспондента).

Варшава, 7. червня.

Заходами гуртка українських і польських журналістів у Варшаві та з їхньої привстної ініціятиви влаштовано вчора в домівці редакції **„Часу"** українсько-польську дискусійну конференцію з рефератом українського прелеґента посла **д-ра Павла Лисяка** на тему: **„Українсько-польські відносини на тлі міжнародньої ситуації".** В конференції взяли участь численні запрошені представники пресових і політичних осередків ріжних польських орієнтацій. М. ін. з польської сторони прибули **оо. ред. Урбан та суперіор Косібович** (езуїтські видавництва), **полк. Януарій Гржендзінський** („Чарно на бялем"), **ген. Соллогуб, полк. Ковалевський** (б. шеф штабу О. З. Н.), **дир. Вечоркевич, б. мін. Ладось** (Стронніцтво Людове), **ред. Я. Мошинський** („Час") і багато представників щоденної [преси]. Українську сторону заступали: **о. ігумен Решетило** (ЧСВВ), що повернувся з Карпатської України, **о. прот. Волков,** б. посол з Волині, посли **Целевич, Великанович, Лисяк, Ганкевич** та **Онуфрійчук** і кореспонденти галицької [illegible]ної української преси.

На вступі, господар зборів **д-р Ян Мошинський,** нач. редактор „Часу", підкреслив вагу ініціятиви звести разом стільки людей з ріжних партій і таборів при одному дискусійному столі і передав слово **д-рові Лисякові.** Український прелеґент у півторагодинному рефераті накреслив актуальний стан українсько-польських взаємин, вийшовши з обширно зреферованої міжнародньої ситуації та давши конспект історії тих взаємин за останніх 20 літ. Після реферату д-ра Лисяка забрав слово **ред. Мошинський** (сенатор), що подякував українському прелеґентові за щирість висловлених поглядів, погодився з ним щодо оцінки загального політичного положення і в дуже витриманій формі висловив свої погляди на українську справу, відповівши рівночасно послові **Целевичеві** (на чому у своїй відомій передовій статті (поміщеній у „Часі") назвав інтерв'ю українського посла для „Юнайтед Пресс" конюнктуральним.

Української проблеми не вільно — на його думку — трактувати з погляду хвилевої конюнктури. Для розвязки тої справи польська сторона мусить прийняти дві кардина[льні]

ві основи: 1) українці це — нарід; 2) землі з українським населенням у Польщі — це невідлучна частина польської держави і тих земель поляки будуть боронити не менше завзято, як усіх інших. Українсько-польські суперечности можна погодити в одній синтезі і довести до мирної розвязки української справи на засадах політичної етики. Д-р Мошинський поборює польську політику, оперту на засаді „пер фас ет нефас". З польського боку не було дотепер ініціятиви щодо розвязки української справи, а та, що була — була зле подумана. Нормалізація була великим жестом. З польського боку бракує на цьому відтинку політики — консеквенції. Зрозуміло, промовець не підіймається йти до уряду з проєктом полагоди української справи, але буде й надалі на публіцистичному полі речником розумної розвязки української справи.

Полк. Гржендзінський, лідер польської демократії, висказав своє вдоволення з рідкої нагоди особистого контакту з українцями і з таким широким гуртом представників польської опінії. Бракує в цьому вахлярі Озону, але з цього приводу полк. Гржендзінський не думає висловлювати жалю. Промовець є більший від свого попередника **песиміст,** хочби тому, що не має змоги впливати в українській справі на опінію через... білі плями. Польське лицарство мало звичай перед битвою йти сповідатися... Українською справою мають обовязок цікавитися передовсім поляки, як ті, що **відповідають за державу.** Промовець признає українцям право визнавати самостійницькі ідеали на обох берегах Збруча. Як буде у майбутньому — годі передбачити, але співжити треба.

Пос. Володимир Целевич не вірить в ангажування Совітів у майбутню війну. Навіть по евент. **програній Гітлера** — в Німеччині настане комунізм і Польща опиниться між двома комуністичними державами, між якими є місце для істнування лише незалежної Польщі і такої самої України. Поляки кардинально помиляються, не доцінюючи **динамізму** української справи. Обговорюючи актуальні українсько-польські відносини, пос. Целевич наводить їх цікаву характеристику з ріжних ділянок, підкреслюючи, що говорить чейже як один з авторів нормалізації. Щодо закиду конюнктуральности його інтервю для американської преси, то промовець опрокидає той закид заявою, що ніколи не деклярувався як ентузіяст Гітлера, при чому вже навіть тоді, коли ще Гітлер не сказав свого ... його слова в справі Карп. України — дав інтервю для **„Пті Парізіен",** подібне до останнього.

Окремі думки у дискусію вніс **б. мін. Ладось** (людовець), що не дивується наведеним замітам українців, бо вони істнують й у відношенні до більшости опозиційних польських партій. **Нормалізація мала би кращі успіхи й вигляди, коли б заключено її не лише з урядом.** Промовця цікавить засадниче питання, а саме: **чи у прийдешній всесвітній пожежі становище українців дійсно буде по стороні поляків, чи ні?**

Ред. Ромер („Час") дав вислів своїм особистим поглядам і спогадам на українську справу, побоюючись, чи в масах над Дніпром істнує національний гін до незалежности та піддавши в сумнів істнування українців-автохтонів на Закарпатті.

Дир. Вечоркевич (Клюб Демократ.) признає українцям д. широкі права. Найбільша польська помилка — на його думку — це те, що поляки не мали відваги трактувати українську справу як міжнародню проблему. Промовець не вважав би українців за нарід, коли б вони за ціну якихсь осягів вирікилися незалежницьких аспірацій.

Велике зацікавлення викликала заява **б. протоігумена ЧСВВ о. Решетила, що вернувся з Карпатської України.** Особистими спостереженнями, отже найсильнішими аргументами, промовець переконав зібраних, що на Закарпатті **був ентузіязм для української справи і то ентузіязм мас.** Коли він тепер притих, то це спричинив той режім, який там нині заіснував.

Рівень дискусії був незвичайно високий, зміст дуже цікавий. Атмосфера — щира. З огляду на пізну нічну пору продовження конференції (до голосу записалося ще багато учасників) відложено до іншої нагоди.

КТВ.

З польської преси.

Львів після „веселих" виборів.

Під таким наголовком п. С. Х. пише у виленському „Слові" (ч. 154 з 7-го червня ц. р.) про львівські вибори до Міської Ради.

„Давно не мав Львів — читаємо — такої сензації, як в останньому часі з нагоди виборів до „Пресвітлої Міської Ради Кор. Стол. міста Львова". Вже сам факт, що львовяни чекали цілий тиждень на те, щоб Головна Виборча Комісія проголосила офіційний вислід, доказує, що вибори не відбулися по думці бажань тутешнього Озону. Втаємничені твердять, що якби не поміч делегованого урядовця воєвідства, то хто зна, чи Львів не чекав би щонайменше ще другий тиждень на проголошення офіційних виборчих вислідів."

П. С. Х. пише між іншим про виборчу машину Озону, якому робить докір, що він відповідальний за таку малу фреквенцію у голосуванні, бо його „християнські" виборчі „трики" чимало причинилися до дезорієнтації польської опінії і до решти знеохотили виборців".

„Особливо закулісова розгра відбувалася між двома чоловими озоновими репрезентантами, а саме між білим „демократом" п. д-ром Островським і „народовим державником" п. д-ром Бр. Войцеховським, головою львівської округи Озону.

„Оба завзяті антаґоністи ще на коротко перед соймовими виборами заключили між собою „пакт неагресії" і навіть оба фігурували офіційно на озонових афішах і разом стартували до виборів.

„Хтось „невикритий" впав тоді на дотеп, який полягав на тому, що на всіх афішах, на яких фігурували прізвища обох „союзників", заліпив прізвище д-ра Бр. Войцеховського карткою з написом: „Голосуй тільки на єдиного справжнього мешканця през. міста д-ра Островського". Цей дотеп як і те, що д-р Бр. Войцеховський змінив партійний прапор леґіоново-пілсудської лівиці на прапор „народових державників" (д-ра Шталя і д-ра Грабика) рішило про виборчу поразку д-ра Войцеховського."

І далі про те, як президент міста д-р Островський монтував свій „Християнсько-Народовий Бльок".

„Після невдалих спроб втягнути „Стронніцтво Народове" до спільного бльоку (якому жертвували ласкаво чи не вісім мандатів) удалося д-рові Островському завербувати до бльоку кілька відомих прізвищ зпоза Озону, тобто проф. д-ра Грабського і проф. д-ра Ромера. Оба панове професори мали завдання — кажучи виборчою мовою — „тягнути" озонову листу вверх. Крім цих двох чолових фірмових прізвищ до бльоку ввійшли білі й червоні демократи всяких професійних союзів... У день виборів розпустили сплетню з невідомого джерела, що оба професори зрезиґнували й очевидно оба при виборах перепали."

І вкінці про „успіх" українців у виборах до Міської Ради, на якому заважила озонівська передвиборча й виборча акція, читаємо:

„Головним виборчим гаслом „Християнського Бльоку" було бажання задокументувати польську структуру міста Львова й оборона його інтересів. Але, як звичайно, наша політика у відношенні до українців визнає дві крайні засади. Або допускаємо до такого гладження українців на „кресах" і в Східній Галичині, що напр. польський кольоніст, хотячи здобути тільки прихильности, якою свого часу тішився український селянин, натягав на себе гуцульський одяг, як ішов до пана старости, або доводимо до того, що в один виборчий день перестає існувати у Львові 60 тисяч українців і їх місця займають тільки греко-католики поляки."

Наприкінці п. С. Х. подає для характеристики львівських виборів картину, як чотирьох оо. Домініканів прийшло голосувати і їм заявили в комісії, що вони вже голосували.

„— Так? — питається здивований один зі священиків. — Ми нічого про те не знаємо. Ми не голосували.

— Але-ж напевно, напевно! — притакує з усмішкою предсідник.

— То ходім до дому. — Словами „Нех бендзє похвальони Єзус Христус" отці попрощали остовпілу комісію."

Автентичне — кінчить п. С. Х. — Це були справді вибори на „весело". Шкода тільки, що п. С. Х. не скомунікувався з Українським Виборчим Комітетом. Був би мав до своєї статті цікавіші автентичні картини.

Колись і нині.

Роздумуючи над сучасними українсько-польськими взаєминами, по аналогії пригадуються деякі моменти з царини цих взаємин у довоєнних, австрійських часах.

Українсько-польські взаємини, підхід польського громадянства до українських справ був найкращий після невдалих польських повстань. Тодішнє польське покоління, що в нерівній боротьбі з переможцями залилося кровю та сльозами, було однаково вороже наставлене до всіх трьох держав, які розчленували були Польщу. У нас у Галичині (і на Придніпрянщині) польські провідники шукали приязни серед українців і казали нераз до українських провідників: „Побачите, як колись прийде Польща, то будете разом з нами жити як вільні з вільними і рівні з рівними".

Тодішні польські провідники у Львові не тільки таке говорили, але часто й ділом старались дати докази своєї дружби до українців. Коли в 1879. р. русофіли, що захопили „Народний Дім", не хотіли відступити навіть за гроші салі на вечерниці в память Т. Шевченка, магістрат міста Львова з найбільшою охотою і до того безплатно відступив свою велику салю на це українське національне свято.

В тих роках, коли польське громадянство не забуло ще було та у свіжій памяті мало московські жорстокости в часі повстань, політична думка поляків ішла за нами, безоглядно проти москалів та москвофілів. І тоді українці міста Львова без боротьби виходили зі свобідних виборів до ради міста Львова, як напр.: Михайло Димет, Михайло Сембратович, Анатоль Вахнянин, д-р Ізидор Шараневич, д-р Олександер Огоновський і відтак інші, що разом з поляками працювали для добра столичного міста Львова. З цього для обох сторін не виходило нічого злого, навпаки — тільки на цій основі налагднувалося співжиття обох народів.

Теперішнє покоління галицьких поляків мабуть не знає вже того, що девіза „divide et impera" австрійського абсолютистичного уряду вигадала була в 1850. р. „мазурський нарід" замість польської нації та що проти цього тодішні польські патріоти дуже сильно зареагували, протестуючи слушним арґументом, що друга сторона не має права накидувати назву польському народові. Ендецька політична ментальність супроти українців була в тих часах, про які говоримо, серед поляків не до подумання і ледви чи хто з наших громадян, який тямить ті часи, міг уявити собі, що на шляху українсько-польських взаємин у Галичині стануть колись такі організації, як „Союз ходачкової шляхти" чи „Союз поляків греко-католиків", або що прийде така обстанова, в якій 60.000 українців не буде всилі вибрати навіть одного свого представника до львівського магістрату.

К. Л.

Знову українська небезпека з Берліна.

В польській пресі („ІКЦ", „Век Нови") появилася така замітка:

„З Льондону повідомляють, що в четвер 8-го червня відбулася в Берліні в уряді для закордонних справ панукраїнська конференція з участю б. премієра Закарпатської Руси Волошина, двох його б. міністрів Ревая і Клочурака та кількох українських послів до польського сойму.

„Так твердить кореспондент „Івнінґ Стандард", який подає такі подробиці тих нарад: **Німеччина буцімто запропонувала створити рух, якого остаточною метою була би українська незалежна держава. Цю концепцію — кажуть — відкинули українські посли з Польщі, зате прийняв її Волошин.**

„У висліді конференції вирішено буцімто створити стійки у Відні, де працюватиме Ревай, у Празі під проводом Клочурака й у Братиславі, де має осісти Волошин.

„Крім цього Німеччина віддасть до диспозиції руху одну з чеських радіостацій, яка надаватиме правильно українські авдиції. Кошти цілої тієї акції покриватиме Берлін, який виплачуватиме також усім трьом б. українським міністрам правильні платні.

„У Варшаві гадають, що хоч вістка англійського часопису звучить фантастично, то вона не є зовсім неймовірна. Мимоходом кажучи вона прийшла ще й із іншого джерела, яке підкреслює, що Німеччина хоче при цій нагоді спекти дві печені. А саме хочуть викликати в Польщі враження, немов цю акцію організують чехи, щоб у той спосіб перекинути на них відповідальність та загамувати зростаючі у Польщі симпатії для чехів."

Хрущов про завдання комуністичної партії в Україні.

АТЕ подає з Москви таку вістку: У Києві відбулося зібрання партійних секретарів комуністичних організацій столиці Совітської України, на якому перший секретар КП(б)У Хрущов виголосив велику політичну промову про завдання комуністичної партії в Україні. Він підкреслив, що на цілому ряді відтинків політичної та господарської праці є недотягнення, які треба усунути. Цікаве, що в цьому зібранні не брав участи предсідник Найвищої Ради Української Радянської Республики Корнієць. Як відомо, Найвища Рада УСРР була скликана на звичайну сесію на 7-го червня, але цю сесію відклали на необмежений час.

Терористична акція Ірляндської Республиканської Армії.

ЛЬОНДОН, ПАТ. В минулу пятницю в Льондоні, Менчестері та Бірмінгемі виконано багато бомбових атентатів, яких метою було мабуть здезорганізувати почтову службу. Райтер приписує ці атентати Ірляндській Республиканській Армії.

У вечірніх годинах між 20.30 і 23.30 вибухло понад 30 бомб у ріжних почтових урядах, скриньках на листи і почтових вагонах поїздів. 13 почтових урядовців дістало рани від попарення.

Перша експльозія трапилася у почтовому вагоні поїзду, що йшов з Бірмінгем до Льондону, близько місцевости Нортемтом. Як тільки запримітили, що з одного мішка добувається дим, викинули той мішок крізь вікно і щойно коли бомбу згасили забрали мішок назад.

В Льондоні всі бомби вибухали у часі неповних двох годин. Перша в центральному уряді Сіті, і потім у двацяти інших почтових урядах великого Льондону, розкинених по цілому місті. В одним з почтових урядів у західній частині Льондону експльозія трапилася у хвилині, коли листар, що сортував листи, вдарив лист, щоб остемплювати марку. В тій самій хвилині настав такий сильний вибух, що всі листи, які сортували інші листарі, вилетіли в повітря, а листаря, що сортував листи з бомбами, кинуло на землю. В іншім почтовім уряді урядовець, що розділював листи, запримітив, що з одного листа добувається полумя. Листа кинули до посудини з водою і так не допустили до експльозії.

Слідство устійнило, що більшість бомб вислано у спеціяльних ковертах великого розміру, блакитного коліру. Тому видано відповідну осторогу до всіх почтових урядів у Льондоні і листарі почали такі коверти виловлювати. В однім почтовім уряді в однім мішку знайшли 9 таких листів. Усі були адресовані тією самою рукою.

Подібні випадки трапилися вечором у Бірмінгемі, Менчестері і в почтових урядах цілої низки менших міст

—o—

Стренг провірить, чи Москва не хоче далі вести політики ізоляції.

ПАРИЖ, 9. 6. ПАТ. Дипльоматичний кореспондент Бурже повідомляє, що англійську компромісову формулу, яка творить до деякої міри коректури недавньої московської ноти, переслали в четвер вечором до Парижа, щоб узгіднити її з французьким урядом. Сьогодні над тою формулою радили на Ке д, Орсей Сподіються, що по узгідненні тієї формули з французькими суґестіями спільний зміст перешлють до Москви Стренґом.

Тутешні політичні кола призадумуються над тим, чи Совіти не хочуть і надалі вести політики ізоляції та не вязатися з ніким. Підчас свого побуту в Москві Стренг зможе добре зорієнтуватися, кілько правди є в тих поголосках.

Експльозія складу пороху в Мадриді.

МАДРИД, ПАТ. В пятницю вечором вибух склад пороху і вибухових матеріялів, який знаходився в королівському театрі. Трьох вояків важко ранених, 12 прохожих — легко. В театрі і сусідніх домах вибухла пожежа. Будинок театру зовсім знищений.

Ще один корабель з жидівськими еміґрантами.

ГАВАНА, ПАТ. До Гавани приплив корабель „Фляндр", що мав на чердаку жидів-еміґрантів, які хотіли поселитися на Кубі. У хвилині, коли корабель причалив до порту, представник влади заявив, що ніякого жида, який не має в порядку пашпорту, не пустять на суходіл та підкреслив, що президент Ляредо не зробить ніякого винятку. Коли це передали еміґрантам розігралися серед них сцени страшної розпуки! Пізним вечором корабель відплив з Гавани в напрямі до Ст. Назер. На чердаку знаходиться 96 німецьких жидів, яких не прийняли Мексик і Куба.

Румунський та египетський міністр в Анкарі.

СТАМБУЛ, ПАТ. Египетський міністр закордонних справ приїздить з офіціяльними відвідинами до Анкари 19. ц. м. Сьогодні вечором покинув Букарешт румунський міністр закордонних справ Гафенку, який виїхав до Анкари. В Анкарі він побуде два дні. З Анкари виїде він до Атен. Обі візити мають урядовий характер.

Діти на Юрській горі!

Матінко Божа в небесах,
Молитви наші прийми,
І Церкви нашої Князя
В здоровлю нам збережи.

Криштальним звуком лине молитва-благання із сотень малих дитячих сердець. Повагою старих дерев задуманий, чудовий сад за митрополичою палатою, прокинувся від щебетливої радости дітей, що ріжнобарвним квіттям народнього вбрання засипали усю зелену мураву та стежки. А над усіми ними ясніє погідне, батьківською, добрячою усмішкою осяяне обличчя Владики.

Це-ж до Нього сьогодні прийшли найменші українські діти із усіх львівських захоронок складати привіт і поклін. Сміливіші підходять близько, всміхаються й розмовляють. Бо вони Його, свого найбільшого опікуна знають. „Наш князь", пояснюють діти, вказуючи на портрет Ексцеленції, що вкрашає стіни кожної захоронки. Йому влаштовують свято у день св. Андрея, про нього радо слухають гутірки і в піснях співають. А ось тепер Його живого бачать. Тішаться Ним, раді б біля Нього остати довго-довго, розказувати щось, питати і бавитись досхочу... А покищо принесли в дарі квітів повні жмені і подив-любов у щирих дитячих очах. Прегарна мальовнича картина, що своїм змістом ворушить й гордістю наповняє серця батьків і виховників.

Прийшли і старші діти зі школи ім. Б. Грінченка і кор. Данила. Це ті найбідніші, що кожного дня взимі чи вліті, гомінким роем сідають біля довгих столів в українських харчівнях при вул. Городецькій 95 і Рутовського (Народній Дім). Оці діти, що то здебільша їхня цілоденна віджива — це тепла страва в харчівні, ці діти особливо і глибоко вдячні Ексцеленції за Його постійну опіку над ними.

Мимоволі приходить на думку, як мало українське громадянство знає про нужду і сумне безвідрадне дитинство, великого, дуже великого числа, нашого доросту. Як мало знає про оцих бідолах, що у слоту чи мороз, день-у-день мандрують пішки з Баторівки, Сигнівки, Левандівки, Голоска, Кривчиць і інших підльвівських громад до своєї рідної школи у Львові. А кілько їх доїжджає залізницею і щойно пізним вечором вертаються втомлені й голодні до хати. Та ще від стації жде їх кілька кільометрів болотнистої повної вибоїв дороги. **Який великий патріотизм батьків і дітей! Яка тверда й непохитна любов до рідного слова і рідної школи! Таких цінностей не можна у сьогоднішних часах легковажити, за мало також плятонічно подивляти. Тут треба підтримки всього свідомого громадянства і ще не тільки духової, але передовсім матеріяльної. Голодні й виснажені діти треба нагодувати!**

У цьому напрямі, треба признати, робить Т-во „Українська Захоронка" у Львові, докладно кажучи його невтомна голова пані Софія Ракова, тиху, не реклямовану, але велику, мурашину працю. При фінансовій допомозі Ексцеленції Митрополита Кир Андрея, удержує впродовж цілого року дві харчівні, де видають денно кількасот обідів. А щоби і підчас вакаційних місяців не позбавляти місцевих дітей здорового харчу, Т-во Українська Захоронка вже від ряду літ влаштовує для них півоселі. І так майже цілий рік користають бідні діти з постійної опіки своїх добродіїв. А сьогодні прийшли за все добро, за щире тепле слово скласти у стіп Владики-Опікуна подяку і гаряче бажання, щоби

Бог післав Йому
Радісні, ясні дні,
Щоби княжив много літ
На славу Церкви й Вітчини,

як співає хлопячий хор школи ім. Грінченка під орудою дир. Гр. Терлецького. Під звуки марширової пісні працаючись дефілює вся дітвора під проводом своїх виховниць і членів виділу Товариства ще раз перед Митрополитом. А Він благословить їх і дякує за сердечні відвідини.

— — — — — — —

Втихає звільна гамір в Юрському саді, лиш між галуззям старих дерев вітер ще довго шумить рефреном дитячої пісні-молитви.

М. П.

Припинили діяльність трьох студентських українських товариств

У ЛЬВІВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ.

Ректорат університету Яна Казимира у Львові оголосив такий комунікат:

„Рішенням з 5. червня ц. р. академічний сенат університету Яна Казимира у Львові припинив на 6 місяців, себто до 5. грудня 1939 р. діяльність таких академічних товариств: 1) Академічного Хору „Бандурист", міжшкільного т-ва, зареєстрованого в університеті Яна Казимира; 2) Т-ва Українських Студентів Права університету Яна Казимира „Правнича Громада" і 3) Т-ва Українських Студентів Медицини і Фармації „Медична Громада".

„Причиною рішення академічного сенату університету Яна Казимира була нелеґальна діяльність згаданих товариств, що її виявила влада безпеки; діяльність суперечна з правними постановами і статутами згаданих академічних товариств. Каригідну діяльність розвивала і влада (органи) цих товариств і їх члени".

Остаточна ліквідація чехословацької армії.

ПРАГА, ПАТ. На підставі рішення протектора Нойрата поладнано остаточно справу ліквідації б. чехословацької армії. По думці того розпорядку ліквідацію центральних урядів та поодиноких гарнізонів мають перевести до 31-го грудня ц. р. Майно б. чехословацької армії переходить на власність Німеччини. Чехам прислуговатиме право зорганізувати власну міліцію в числі 7.000 людей.

У звязку з тим президент Гаха прийняв на авдієнції ґен. Нетіка, якому у заступстві премієра чеського уряду ґен. Еліяша доручив ліквідацію міністерства народньої оборони.

Міністр освіти про вбивство у львівській політехніці.

У звязку з трагічною смертю студента львівської політехніки Ляндесберґа міністр освіти надіслав листа до ректора політехніки з осудом злочинного нападу в політехніці дня 24 травня ц. р. на студента Ляндесберґа. Винуватці цих злочинів дотепер не викриті — пише міністр — але сам факт, що вже вдруге дійшло до злочину, свідчить про нездорову атмосферу в політехніці. Згаданий злочин, що свідчить про відсутність всяких моральних, людських засад, почуття чести, може бути вчинком божевільного, але це не повинно повторюватись там, де панує здорова моральна атмосфера і де середовище живо реаґує на кожний прояв здичіння та відсутність людських почувань. Вкінці міністр звертається до ректора, сенату і професорів, щоб повідомлено молодь про становище міністра і про так зрозумілу відповідальність цілої львівської політехніки та її доброго імени.

У звязку з цим листом міністра освіти відбулись у пятницю 9. ц. м. загальні сходини всіх професорів львівської політехніки, на яких гостро осудили вбивство студента політехніки і візвали всі студентські товариства політехніки, щоб осудили „цей огидний вчинок" та приєднались до становища професорів і сенату політехніки.

Що писало „Діло" 50 років тому.

Середа, 12. червня 1889.

ОБІКРАЛИ ЦЕРКВУ В БЕРЕЖАНАХ.

Вночі з суботи на неділю обікрали церкву в Бережанах, яка стоїть в самім ринку і її стереже нічний сторож. Злодій забрав коралі та інші дорогоцінности з образа Богородиці вартости 400 зр., і загадав ще добратися до захристії, бо продіравив залізні двері, але вони показалися сильні та добре заперті. Трьох типів, заподозрених у тій крадежі, віддали до бережанського суду.

НІМЕЦЬКО-ШВАЙЦАРСЬКЕ НАПРУЖЕННЯ

Берлін, 12. червня. Німецький посол заявив швайцарському урядові, що Німеччина жалує того, що між обома урядами не може прийти до згоди. Здається, що між Німеччиною і Швайцарією прийде до зірвання дипльоматичних зносин.

ЧЕСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ КОНФЛІКТ.

Виборчий рух у Чехії звертає майже найбільшу увагу на себе в державі, бо мабуть від теперішніх виборів буде залежати, як піде дальше оправа конфлікту між чехами і німцями. Про якісь переговори обох сторін нічого не чувати, але це певне, що обі сторони раді би цей конфлікт покінчити.

ЮРІЙ ЯВОРЕНКО.

Дві зустрічі.

2)

„А, до чорта!" — я закляв під носом, — „ніде й місця вільного"... І хотів уже вертатись до касарні, коли чомусь таки вступив до найближчої „каварні". Досить велика кімната була заповнена підстаршинами німцями, які голосно розмовляли між собою і промовляли до здорової, гарної білявки, що послугуючи, дуже любо відповідала по німецьки. В кімнаті було троє дверей. Одні, куди я ввійшов, другі просто вперед, треті ліворуч. Я козирнув присутнім і пішов відразу ліворуч.

Кімната була майже порожня, освітлена гасовою лямпою. На середині стояв стіл застелений якоюсь капою, як це звичайно буває по селянських домах. У печі весело гудів огонь. У кімнаті досить маленькій, було тільки два крісла біля стола. При столі сиділа якась постать, обернена плечима до дверей. По чорнім кучерявім волоссі, дбайливо причесанім я пізнав жінку. Вона шила і стиха поспівувала без слів.

Випростувавшись я сказав: „Здраствуйте!" Чому я заговорив по московськи, сам не знаю. Була це мабуть психічна реакція проти німців, яких було скрізь повно. Та саме цей привіт зробив добре враження на незнайомій. Вона скоро встала з крісла і веселим голосом відповіла: „Здраствуйте, здраствуйте!" При вимові я помітив, що вона вимовляла властиво: „здраствуйте", по білоруськи. Але її радість змінилась на розчарування, як побачила мій однострій. Не сподівалася ще австрійських вояків, — як я пізніше довідався, — і не могла збагнути, хто я такий. Не менше здивувався я сам.

„Мрія, чи дійсність?" — майнуло мені в голові. Переді мною стояла дівчина, більше як середнього росту, але гарна, як Мадонна Мурильо. Її личко мало в собі щось екзотичного, це був якийсь не тутешній тип, краса якого така небуденна, що в першій хвилині я не міг собі засувати, що розбуджує моє захоплення.

Вона опанувала себе скоріше. Мабуть помітила, яке враження викликала її краса, і почувалась як володарка, перед якою стоїть покірний слуга.

— Ви русскій? — спитала.

— Ні, я українець з австрійської армії — відповів я силуючись на супокій. — Дозвольте представитись...

Розмова йшла по московськи. Вона відважно поступила крок вперед і простягаючи руку сказала спокійно: А я Анна Осипівна Сітняківська. Сідайте, будь ласка... Отже ви, не ґерманець і не русскій?"

— Ні, я українець.

— Себто, як кажуть русскії, ви хахол?

— Еґеж, хахол, як кажете. А виж русская?

— Бачите, це трудно сказати, що я таке. Моя розговірна мова білоруська. У школі говорила я все по великоруски. А з національности я й сама не знаю, хто я. Мій батько з білоросів, а мати циганка. Я тепер властиво білоруска.

Говорила легко, спокійно, з маленькою домішкою веселости в голосі. По висловах знати було, що це інтеліґентна, освічена особа, яка рада, що зустріла інтеліґента.

Я став аналізувати її красу. Вона мала в собі справді дещо з циганки. Чорне як крук, з природи кучеряве волосся, дуже делікатний овал лиця, долиною досить сильно зарисований, добре розвинене підборіддя (ознака рішучости) під луками брів темносині очі, майже чорні, затінені довгими віями.

— Це вже по батькові — я подумав — ці сині очі... гм.. і ніс правильний, і уста прекрасні... досить вузькі, певно трішки злісниця... а всеж чудова, прекрасна...

Вона помітила, що я її обсервую. Її смагляве личко вкрилось легеньким румянцем. Не належала до несміливих, видержала відважно мій погляд. Чи помітила мій подив і моє захоплення її красою? Мабуть так. Легко і привітно кивнула головою, наче хотіла сказати, що приймає мій підданчий поклін.

Я почував, що конче треба виправдатись, чого я заліз до її кімнати. Я сказав кілька слів правдання, але вона перебила живо. Вона ж розуміє мене, як мені прикро в касарні, як остогидло військо та військові розмови. Це не її власна кімната. Господарі тільки її далекі знайомі, — захистили її на цей тяжкий час, бо їй нікуди їхати. Батьківський дім знищений, мати вмерла, тиняючись по пожежі своєї садиби між чужими. Перестудилась, прийшло запалення легенів — брак лікаря, ліків... і катастрофа! А батька інтернували москалі. Він почувався білоросом, і тому був „неблагонадьождним". Тепер вона сидить у домі тих жидів, що колись були шинкарями в її батьківщині коло Мінська, та дожидає, коли війна скінчиться, аж батько з заслання вернеться, дім відбудує. Почувся смуток в її голосі, коли так оповідала про своє життя, але сильна її вдача не піддавалась.

— Ну, та я це плету вам усячину, а ви певно напились би чаю. Пєте чай чи каву? — заговорила весело, наче проганяючи попередні думки.

— Але ж не трудіться! — я поспішився. — Я зайшов просто тому в цю кімнату, що забаглось мені побачити когось з мирного населення побалакати з ним...

Вона перервала мені:

— Будете моїм гостем! — а те „моїм" сказала з притиском так, що відразу роззброїла мене.

— Пєте чай? гарно! — говорила скоро, не ждучи на мою відповідь. — Я, бачите, не вмію пити кави так, як ґерманці. Здається, биття серця від того дістала б. (Далі буде).

•

Примітка Редакції: У 130 ч. „Діла" (10. VI. п. р.), в закінченні фейлетону Садрі Етем Бей п. з. „Сорвоє [illegible] дальність каді" (у перекладі Л. і Г. Мурських) — випала стрічка. Кінець цього фейлетону такий:

Писар Каді, що бачив рошуку старого доброго [illegible] до потішив його:

— Не журіться [illegible]. Присуди „шерія" ніколи не болючі.

У 950-ліття хрещення України.

Товариство Українських Студентів Католиків „Обнова" відсвяткувало 950-літній ювілей Хрещення України святочними сходинами, що відбулися в малій салі Вищого Муз. Інституту ім. М. Лисенка у Львові в суботу 10-го червня ц. р. Це свято мало своєрідний чар — католицька молодь без якогось особливого реклямового шуму, своїми власними силами віддала поклін тому, що тому 950 літ просвітив український нарід світлом Христової науки. Програма невелика, але справді добірна, від „слова відкриття" **п. Б. Лончини** до спільної рецитації „Не хиляйте в низ прапора" — вісім точок — все було таке, що при всій скромности свята не давало забути торжественної хвилини, якій сходини присвячено.

Після цікавого реферату **п. Ом. Пріцака**, гості вислухали фортепіянове сольо **п. Р. Климкевича** (Б. Кудрик: „Хрещення України" і В. Барвінський: „Листок до альбому"), декламацій **п. Б. Єднорогь** (Ю. Дараган: „Київ" і Б. Антонич: „Співай душе, моя") та **п. В. Мацькевичівної** (У. Кравченко: „Під захистом Святої Діви"), сольоспіву **п. М. Антоновича** (В. Барвінський: „94 Псалом Давида") і Бетовена „Весняну сонату ц-моль"), яку виконали **п. Б. Задорожний** (скрипка) і **п. Б. Лончина** (фортепіян).

На естраді видніло погруддя Володимира Святого. Саля була майже повна.

Свято Пресвятої Евхаристії.

Величаве свято Евхаристії відбулось у неділю 11. ц. м. при чудовій погоді. Вже по 9.30 рано надходили до Ринку процесії з усіх львівських церков з масами вірних, де по 10-ій год. **Преосвященний Кир Іван** в асисті всіх крилошан та численного духовенства відправив богослуження перед чотирьома вівтарями, а саме біля Народної Торговлі, на північній частині ратуша, біля книгарні Наукового Т-ва ім Шевченка та біля крамниці Вінклера. Підчас богослуження співав прегарно хор питомців під управою **студ. богос. Якубяка**. В поході Ринком приграва ще орхестра „Зорі". Українські доми і установи в Ринку були прибрані цього року не лише килимами, але й жовто-блакитними прапорами та зеленю. Вікна приватних громадян були прикрашені килимами і квітами. Зокрема звертала увагу гарно удекорований фронтон дому „Просвіти", Народної Торговлі, „Карпатії", домівка Пром-Банку та Союзу Українських Купців і вікна відомої робітні Д. Глушевського. В поході з процесіями довкола Ринку взяли участь представники наших центральних установ під проводом през. **д-ра Костя Левицького**, голови НТШ. **проф. І. Раковського, пос. Біляка та сен. В. Децикевича** від УПР. та інших культурно-освітніх та економічно-кооперативних установ, члени Т-ва „Зоря", Міщанського Брацтва, „Воля", Марійського Т-ва Пань, „Будучности" і т. д. В поході бачили ми прегарний прапор „Просвіти", „Зорі", „Волі" і ремісничих цехів та зорганізовані лави урядовців, службовиків наших установ і нашого громадянства в числі до 15.000. Вкінці слід згадати, що присутні захоплювалися по-мистецьки вишиваними фелонами деяких священиків, зокрема ризами Преосвященного Кир Івана і хоругвами усіх церковних процесій. На святі панував зразковий лад і порядок, хоч не було впорядчиків.

Руханковий попис Сокола IV. у Львові.

Минулої неділі 11. ц. м. відбувся з нагоди 15-ліття існування Сокола IV. на Личаворі у Львові руханковий попис на власній площі при вул. Крупярській ч. 12, що був гідним завершенням невсипущої муравлиної діяльности згаданого гнізда в цій дільниці Львова. Сокіл IV. — це одно з найдіяльніших товариств Личаківської дільниці та одно з кращих сокільських гнізд у краю. За 15 літ своєї діяльности Сокіл IV. виховав уже у своїх рядах карні ряди ідейної молоді, що під проводом своєї Старшини, зокрема теперішньої далі виконує піонірську працю в цій найчисленніше замешкалій українцями дільниці города Льва. Голова **дир. Радловський** та його заступник побр. **Юрій Салдит** тримають руку на живчику цього сокільського гнізда. Тому то за спеціяльні заслуги та всецілу відданість сокільській ідеї загальні збори Т-ва іменували заступника голови **Ю. Салдита**, який вже від 15 років є безперервно членом Старшини Т-ва, почесним членом Т-ва. А що начальником згаданого гнізда є відомий фахівець тіловиховання інж. Я. Благітка — молодь дуже радо гориться до Сокола IV. тимбільше, що по вивласненні площі „Сокола-Батька" — площа Сокола IV. переповнена майже щодня робітничою та ремісничою молоддю.

Попис почався в год. 7.30 вечором хороводом посестер і побратимів, які вивели в танку напис: 15-ліття Сокола IV. Зчерги голова дир. Радловський відобрав звіт начальників відділів С.-Б., С. IV, С. III. і V. зі Львова та Сокола з Лисинич, які взяли участь у цьому святі. По звіті голова виголосив коротку бадьору промову про необхідність виховання молоді згідно з засадою „добро нації понад усе". За 15 літ Сокіл IV. сповняв совісно своє завдання. Свою промову закінчив голова покликом віддавати свою працю на службу нації. Опісля відбулась дефіляда, в якій взяло участь понад 200 побратимів і посестер. У дефіляді, перед Старшиною зі заступником голови „Сокола-Батька" інж. **Палієм**, взяла теж участь чета старших побратимів під проводом проф. А. Березовського. На дальшу програму склалися вправи вільноруч побратимів (в укладі побр. М. Тріля), гарні вправи посестер пластиками (в укладі посестри А. Проданівної) та долівкові вправи, що викликували сальви сміху між публикою.

По перерві чета вищого ступня побратимів з гнізд: С. III., С. V. і С. IV. виконали важкі вправи на дручнику, що виявили велику зручність та повне опанування дійсно тяжких вправ. Не диво, що численна публика (понад 1.000 осіб, автім багато на бальконах сусідніх домів) нагороджувала виконавців рясними оплесками. Ще ефектовніше випали вправи обручами I. чети посестер (в укладі інж. Я. Благітки). Вправи на коні, на лавчині та на поручах, що їх виконала одночасно I. і II. чета посестер та II. чета побратимів теж загально подобалася. Опісля чета побратимів виконала ще вправи зі скринями та вежі. Вкінці посестри та побратими в народніх строях відтанцювали прегарно народній танок в укладі пос. м-ри О. Скрипій. З повним вдоволенням, зокрема діти і молодь, що захоплювалась не лише прегарним виконанням вправ, але граціозними рухами виконавців в освітленні рефлекторів покидала публика площу в год. 10.30 вночі

Кожний день змінює політичну ситуацію.

„Фелькішер Беобахтер" пише, що кожний день змінює ситуацію в політичних умовинах Европи. Одночасно згаданий часопис інформує німецьку опінію при допомогі окремого графічного нарису про поділ сил в Европі. Крім держав осі, та союзних держав, в яких склад зачислює часопис Францію, Англію, Польщу й Туреччину, „Ф. Б." звертає увагу що Словаччина, Мадярщина, Югославія та Еспанія творять групу заприязнених держав. Болгарію називає той часопис невтральною державою.

—o—

Фінляндський президент затвердив усі закони у справі Алляндів.

ГЕЛЬСІНКИ, ПАТ. Президент фінляндської републики затвердив усі закони у справі укріплення Аляндських островів, що їх прийняв фінляндський парлямент.

Гончі листи за вбивником жандарма в Кладні.

ПРАГА, 11. 6. ПАТ. Поліційний комунікат подає, що в убивстві німецького жандарма у Кладні підозрівають д. небезпечного вломника Йосипа Цецака. Комунікат подає опис Цецака та звертається до всіх урядів, щоб придержати Цецака та повідомити про те станицю жандармерії у Кладні.

—o—

В Єрусалимі вибухають бомби.

ЄРУСАЛИМ, 11. 6. ПАТ. Вчора вибухли в Єрусалимі дві бомби. Сьогодні рано вибухла третя бомба. Крім того повідомляють, що в Єрусалимі вбив хтось жидівського похоронного підприємця.

НІМЕЦЬКИЙ КОМЕНТАР НА НОТУ ПОЛЬСЬКОГО ҐЕН. КОМІСАРЯ.

БЕРЛІН, ПАТ. Лист польського ґен. комісаря до ґданського сенату політичні німецькі кола коментують як доказ, що Польща не виявляє волі до пацифікації польсько-ґданських взаємин та змагає до викликування конфліктів

—o—

ЗА НОРМАЛІЗАЦІЮ СЛОВАЦЬКО-МАДЯРСЬКИХ ВЗАЄМИН.

БРАТИСЛАВА, 11. 6. ПАТ. „Словак" містить довшу статтю, в якій підкреслює потребу якнайшвидшої нормалізації словацько-мадярських взаємин в ділянці політичній, господарській та культурній. Словацький офіціоз стверджує, що така нормалізація потрібна в інтересі обох народів.

—o—

Мін. Фрік вернувся вже до Берліна

БЕРЛІН, 11. 6. ДНь. Німецький міністр внутрішніх справ д-р Фрік вернувся сьогодні до Берліна з Будапешту.

—o—

МІН. ҐАФЕНКУ ВЖЕ ПРИБУВ ДО АНКАРИ.

АНКАРА, 11. 6. ПАТ. Сюди прибув румунський міністр закордонних справ Ґафенку в урядові відвідини.

—o—

Виїзд словацьких міністрів до Відня.

БРАТИСЛАВА. Віцепремієр Тука та міністр закордонних справ Дурчанський виїхали до Відня, де вони відбули наради з представниками німецьких політичних кол, зокрема з намісником Райху Сейс Інквартом та ґавляйтерами Бірклем і Юримі, головним командантом СС Веспером, підсекретарем міністерства закордонних справ Кеплером та іншими.

—o—

АНҐЛІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ ЗАПРОСИВ РУЗВЕЛЬТА ДО ЕВРОПИ.

ЛЬОНДОН, 11. 6. Льондонські часописи повідомляють, що король Юрій і королева запросили президента Рузвельта та його дружину, щоб вони відвідали офіціяльно Льондон. Чи американський президент прийме королівське запрошення, залежатиме все від міжнародньої ситуації та від обов'язків президента Рузвельта.

Листування Редакції.

Вп. Данько, Женева і Вп. Сіромаха, Прага: Досі у відомій оправі маємо: дістанете з найближчим ...

Спортова сторінка.

Химерна форма чорно-червоних.

УКРАЇНА — ЧОРНІ 2:2 (1:0).

Справді важко збагнути, що впливає на дружину чорно-червоних, яка виявляє іноді таку химерну форму. Бо коли сьогодні на грище вийшов комбінований склад чорно-червоних, ослаблений головно в нападі, не було таких оптимістів, що вірили би в успіх, беручи ще до того слабу гру з минулого четверга. А проте на грищі, хоч і „здесяткована", Україна була не лиш увесь час рівнорядним противником Чорних, але почасти їх теж переважала. Ці заввага торкаються дружини як цілости, бо коли йде про оцінку поодиноких гравців, то не всі ті, яким прийшлося заступати порозбиваних грачів, виконали якслід своє завдання. Цілій дружині не можна цим разом відмовити багато амбіції та жертвенности.

Україна грала в такому складі: Босий, Мікльош II, Скоцень, Король, Каратницький, Романець, Михаишин, Скоцень II, Мікльош, Магоцький II, Кульчицький. Як відомо, то в нападі не було обох крайників і Тихоліза, а помочі Ноймана, на воротах Гнури.

Як ми вже згадали, дружина України заграла ці змагання куди краще, як проти Лехії. Змагуни вже менше придержували мяч, частіше можна було бачити співпрацю між поодинокими напасниками, словом дружина творила вже більше склеєну цілість. Один заміт ще можна таки чорно-червоним зробити, а саме, що грають надто повільно і не стартують до трудніших мячів та дозволюють противникові спокійно керувати мяч, куди йому вигідно.

Приємно розчарували оба чільні напасники Мікльош і Скоцень, які не тільки будували складні акції в нападі, але теж вертались часто по мячі, спомагаючи таким чином поміч. Одинока тінь на їх грі — це все ще непереможний нахил придержувати мяч, хоч цим разом з уваги на слабших партнерів можна їм було ту провину простити. Підтримку у своїх задумах мали вони в Магоцькому II, який сьогодні назагал вдоволив, хоч Тихоліза заступити таки не міг. Кульчицький добре заступив Дицю. Він теж повинен покищо зайняти цю позицію. Його партнер із другого боку Михаишин не міг якось розігратися і щойно у другій частині став продуктивніший. В нападі він був найслабшим грачем.

Поміч виконала цим разом своє завдання, хоч у першій половині не всі подачі виходили точні й одбуті. Краще вже випала в той час дефензивна гра помічників. Найкращим грачем у помочі був без сумніву Романець, який вдоволив як у подачах до переду, так теж і оборонних акціях. Каратницький незвичайно працьовитий, у другій половині кращий, як у першій. Король був спершу дуже слабий, згодом, під кінець змагань розіграєся. Тільки він непотрібно фавлює та спричинює через те багато вільних копів.

В залозі Мікльош II. певніший від Скоценя. Босий оборонив кілька небезпечних стрілів незвичайно ефектовно, але фатально пропустив перші ворота. Розбитий у другій половині уступив місце Дицьові, який теж має на совісти страчені ворота.

Сама гра була незвичайно цікава й жива. Обі дружини переводили багато небезпечних акцій, які не кінчилися здобуттям воріт тільки тому, що оборона добре інтервеніювала, або на перешкоді ставали поперечки. Одна з таких небезпечних акцій принесла вже майже з початком змагань успіх чорно-червоним. Мікльош подає до Магоцького II, який втікає оборонцям. Воротар рискує вибіг, але Магоцький притомно плясує мяч понри воротаря в ріг воріт. До кінця половини вислід залишається без змін, хоч обі дружини мають чимало нагод здобути ворота. Обі теж дружини осягають по кілька рогів, очевидно невикористаних. У другій половині Україна має нагоду зараз на початку підвищити вислід, одначе II не використовує. Вирівняння приходить зовсім несподівано. Каратницький ловить мяч рукою, Журковський бє вільного, Босий ловить і пускає поміж ноги.

Несподівана втрата воріт підбадьорює до деякої міри Чорних, які починають небезпечно наступати. Небавом теж вдається їм здобути другі ворота. Дицьо пястуком вибив мяч просто на противника і не зважаючи на зусилля зловити його удруге, Чорні... ведуть 2:1. Тоді приходить зрив України, яка довший час переважає, одначе не має щастя. Щойно дуже сильний вільний Мікльоша II, що його теж випустив із рук Лукасевич, приносить Україні другі ворота та вирівнання.

Нерішений вислід слід уважати заслуженим, коли взяти під увагу змінливість підворітних ситуацій.

Видців к. 2.000. Суддював добре п. Нусенблят.

БОРИСЛАВ. Стшелец—Скала 7:2 (3:1). Скала програла за високо. Вина високої програної спадає на запасного воротаря Чорнія, який заступив розбитого вже в 8 хв. Малецького.

СЯН I Б — ЕЛЕКТРОВНЯ 7:0 (1:0).

Концертова гра запасної дружини Сяну. Ворота здобули: Бардниг, Достика і Янків.

Львів, ЛЕХІЯ I Б — УКРАЇНА I 2:0.

Україна грала ввесь час у десятку.

СИТУАЦІЯ В ТАБЕЛЯХ А-КЛЯСИ:

Дрогобич: 1) Стшелец, 2) Кадіма, 3) ТУР (Дрогобич), 4) Скала. Дністер займає 6. місце.

Тернопіль: 1) Легіон, 2) Яніна, 3) Єгуда, 4) Креси, 5) Поділля, 6) Спарта, 7) ВЦКС.

Б-кляса.

Зоря—Зожа 10:0 (7:0). Зоря осягнула рекордову перемогу, відсилаючи винницьку дружину з доброю пайкою воріт, які стріляли: Максимів 2, Гарбачевський 2, Юськевич 2, Крушельницький 2 і Балдик. — Суддя п. Гельцель.

СТЕП — ПОЦІСК 1:0 (0:0).

Змагання за мистецтво Б-кляси вирішив Степ у свою користь. Українська дружина, яка находиться у критичній ситуації заграла дуже амбітно. Ввесь час була сильна перевага Степу, якого напад перестріляв кілька певних позицій. Відмолоджена дружина, особливо напад, дає якнайліпші вигляди на будуче. При солідній заправі дружина зможе відограти поважнішу ролю. Суддя виключив в другій частині гри двох змагунів Поціску. Ворота здобув Семерак. Суддював п. Говзун.

Стрийській Погоні відберуть пункти.

„Дзеннік Польський" з 10. цм. приносить сензаційну вістку, що ВГД рішив відобрати стрийській Погоні 5 пунктів за те, що вона грала в тому часі, коли їй не вільно було грати, бо не мала вплачених вкладок. Воно дивно, що такі формальні справи вилазять завжди при самому кінці мистецтв. Якби управа ЛОЗПН-у затвердила рішення ВГД, тоді Погонь злетіла би з 4 місця на останнє, або передостаннє та мусіла би покидати Окр. Лігу. За другим кандидатом оглядався би... зелений столик, бо ВКС і Корона дістали би пункти від Погоні. Словом у табелі зайшла би нечувана суматоха.

—o—

В Самборі важко виграти.

КОРОНА — СЯН 2:1 (0:0).

САМБІР 11. 6. (вл. тел.)

Сян: Гуцул, Буш, Медвідь, Неофіта, Кіцила, Ваня, Хитра, Федорович, Турко, Побідинський, Гривна.

Ці змагання були одні з найважчих, які Сянові доводилося розіграти в цьому сезоні. Корона рискувала все, адже йшло про її побут у Лізі, бо програна зі Сяном перечеркувала всі надії. Не диво, що гра була гостра і не все вдержана в дозволених межах.

В Сяні у сто відсотках виконав своє завдання Гуцул. Залога теж своє зробила. В помочі добрий Кіцила. Турко, який чув ще в кістках попередні мечі не ризикував, тому теж його гра випала може й блідо. Автім мав завжди коло себе дбайливого сторожа, а то двох, які ріжними можливими способами затроювали йому життя. Добрі, як завжди були крайники.

Корона грала, як дружина, що має ніж на горлі. Про фер гру в таких умовинах важко було говорити. Її найліпшою частиною була без сумніву поміч.

В І. половині гра була вирівняна, іноді навіть із легкою перевагою Сяну. Та напасники Сяну (як теж і Корони) марнують багато догідних ситуацій. У II. половині гра стає незвичайно гостра й завзята. Перші ворота здобуває Корона з карного за легкий фавль. Десять хвилин пізніше Турко вирівнює. Гра стає ще гостріша, при тому Корона за всяку ціну намагається виграти. Суддя виключив у 20 хв. Неофіту з гри і Сян грає вже до кінця в десятку. Це ослаблення перемиської дружини використовує Корона і здобуває на 15 хвилин перед кінцем другі ворота й таку бажану перемогу. Той вислід залишився вже до кінця.

Видців, як на Самбір рекордова скількість — 3.000, в тому багато українців. Суддя п. Кухар.

З Львівського Клюбу Ситківкарів.

Дня 6. п. м. відбулися Загальні Збори Львівського Клюбу Ситківкарів у Львові. Збори відкрив і ними проводив дир. Маркіян Кисілевський. Звіт з діяльности зложила Ольга Струмінська, касовий м-р Дора Дмоховська. Як виходило зі звітів, зацікавлення ситківкою у нас мале, всеж таки Виділові вдалося згуртувати поважне число членів та перевести у звітовому році змагання, що, не зважаючи на перерву, виказали високу клясу змагунів. По признанні абсолюторії вибрано новий Виділ, у склад котрого ввійшли: голова дир. Маркіян Кисілевський, члени: інж. Сасик Зенон, Струмінська Ольга, м-р Степан Рошкиновський, Дора Дмоховська, Назар. Контрольна Комісія: Олена Шепарович, дир. інж. Андрій Палій, дир. Василь Палій. Мировий суддя м-р Юрій Печовський.

Виділ подає до відома членів що:

1) Зробив умову з Управою „Світезі" та що члени мають право грати на кортах за оплатою зол. 0.50 за годину. Зокрема клюб винаймив корт на цілий сезон від год. 5—7, коли члени все можуть знайти партнера, а також тренера, котрим безкорисно погодився бути для початкуючих наш мистець інж. Зенон Сасик.

2) Челендж, до якого обовязані станути всі члени, розпочинається вже в суботу 17. п. м. в год. 4. попол. на корті „Світезі".

3) Для початкуючих членів і тих, котрі не мають ракет, клюб випозичає ракети безплатно. Зголошення щодня в секретарки п. Струмінської в год. 5. на корті.

4. Всі бувші і теперішні грачі повинні вступити в члени клюбу та взяти участь у челенджу, бо у вересні п. р. відбудуться краєві змагання ситківкарів.

Інші висліди О. Л.

ЛЬВІВ. Лехія—Погонь I Б 1:1 (0:1). Ворота для Погоні здобув Матіяс I. з вільного, для Лехії Литвинович. Суддя п. Рапп.

ЯРОСЛАВ. Ресовія—ВКС. 2:1 (1:0). Ця програна рішила вже остаточно долю ВКС-у, якому навіть не поможуть уже пункти від зеленого столика.

ПЕРЕМИШЛЬ. Гасмонея—Польонія 1:1 (1:1). Польонія вже забезпечилася перед деградацією. Ворота для Гасмонеї здобув Сюдмак, для Польонії Меля. Суддя п. Бугла.

Табеля О. Л.

1. Юнак	22	34:10	61:27
2. Україна	23	29:17	59:35
3. Чорні	23	27:19	43:33
4. Погонь Стр.	23	24:22	53:34
5. Погонь I Б	23	24:22	49:42
6. Гасмонея	23	24:22	31:30
7. Лехія	23	23:23	31:32
8. Ресовія	24	22:26	41:48
9. Польонія	22	20:24	36:48
10. Сян	23	20:26	30:47
11. Корона	23	19:27	38:67
12. РКС	23	18:28	23:29
13. ВКС	23	14:32	33:44

Табелю О. Л. подаємо згідно з вислідами на грищі, без рішення зеленого столика, якого майже певне Управа ЛОЗПН-у не признає.

Мистецтва А-кляси.

Тернопіль (вл. тел.) ПОДІЛЛЯ—ЄГУДА 2:1 (1:0).

Поділля знову осягнуло перемогу, цим разом перед рекордовою скількістю публики (2.000). Суддя п. Бужицький добрий. Поділля грало в такому самому складі, як у четвер. Ціла дружина грала д. амбітно та зі сильною волею перемогти. Поділля мало майже ввесь час перевагу та могло виграти у вищому відношенні. В 11. хв. Доля витягає воротаря в поле, передає до Лукасевича I. 1:0. В 15. хв. Доля йде на пробій, заложник його „гавує", карний, одначе Душенко перестрілює. Гра стає отверта. У II. половині знову переважає Поділля і в 16. хв. Королюк III здобуває в центри Рудого другі ворота. Згодом ще ідеальні нагоди здобути ворота мають Королюк III (стовп), Душенко (воротареві в ноги). У 21 хв. Єгуда здобуває ворота з карного. При кінці суддя накаже ще одного карного до Поділля, одначе Єгуда не використовує.

ДРОГОБИЧ. Бетар—Дністер 3:2 (2:1). Дністер грав у другій половині в 10-ку, бо суддя п. Стшелецький виключив із гри Шпитиля. У Дністрі добра залога та Шпиталь, і Солтис у нападі.

НОВИНКИ

12 ЧЕРВЕНЬ

ВІВТОРОК

Ст. ст. 31. травня 1939.
Єреміі ап.
Лат. Антонія з П.
Сонце: схід — 3.14, захід — 19.34.
Місяць: схід — 1.15, захід — 15.33.

Завтра: 14. червня. Середа.
Ст. ст. 1. червня 1939.
Юстина.
Лат. Василія Вел.
Сонце: схід — 3.14, захід — 19.35.
Місяць: схід — 1.45, захід — 16.42.

—o—

— **„Бранжеві курси" для нових купців.** Заходом „Союзу Українських Купців" Купецька Гімназія „Р. Ш." при вул. Курковій 14 уладжує два рази до року бранжеві купецькі курси для нових купців, які не мали змоги теоретично й практично підготовитись до такої праці, в першій мірі для таких, які щойно задумують стати купцями. Буває, що наші люди беруться до торговлі без найменшої підготови до виконування свого нового фаху. Бувають випадки, що такі нові купці тратять останній гріш батьків наслідком незнання свого фаху й опісля ширять лише зневіру, що вбиває саму ідею купецтва. Багато теж наших людей не має відваги переступити порогу в торговельний світ. Тому Союз Українських Купців організує „бранжеві курси", що бодай відхилить зацікавленим двері у невідомий їм світ. Пятий з черги „бранжевий курс" відбудеться від 22. червня до 6. липня ц. р. у Львові. Зголошення приймає „Союз Українських Купців" у Львові, при вул. Гродзіцьких 1, II. На відповідь слід залучити поштову марку.

— **Загальні Збори Т-ва „Взаїмна Поміч Дяків Львівської Архиепархії"** відбулися минулого четверга 8. ц. м. в салі „Української Бесіди" при вул. Рутовського ч. 22. Збори відкрив і ними проводив голова Т-ва о. Лончина. По відчитанні протоколу з попередніх Загальних Зборів складали звіти члени виділу. Зі звітів присутні довідалися про байдужість членів справами свого станового т-ва. На 1057 членів ледви 51 членів заплатило вкладку за 1938 рік. В оживленій дискусії промовці вказували на важке матеріяльне положення дяків. По дискусії рішено що діяльність т-ва слід доконче оживити, і щоб мішною організацією поправити невідрадне положення дяків. До нового виділу ввійшли: Беслядинський, Харина, Кушнір, Ковалишин Кунинець, Старицький, Підгайський і Павлюк; до Контр. Комісії: Лехнюк, Лампіка та Дзорянин.

— **Час безплатного щеплення віспи продовжили.** Не зважаючи на оповістки та оголошення в часописах досі зголосилося мало батьків або опікунів з дітьми до охоронного щеплення віспи. Щепитися проти віспи мусять ц. р. всі діти в першому році життя, далі всі 7-літні (ур. 1932 р.), вкінці всі ті, які досі з невідомих причин не щепилися в минулих роках. Тому час безплатного щеплення продовжують до 19. 6. ц. р. Всіх, які не зголосилися в речинці до безплатного щеплення, урядові лікарі щепитимуть відтак на їх власний кошт. Крім того виставляють вони себе на наслідки передбачені законом.

— **Міністр освіти не затвердив проф. Булянди ректором університету.** Недавно сенат львівського університету вибрав удруге ректором дотеперішнього ректора проф. Буляндy. В пятницю 9. ц. м. — пише польська преса — міністр освіти проф. Свєнтославський повідомив ректорат львівського університету, що не затвердив вибору проф. Булянди на становищі ректора університету. Тому в найближчому часі сенат вибере нового ректора.

— **Таємна смерть молодого українця у Скнилові.** Минулої суботи 10. ц. м. в год. 6-ій рано знайшли на сіножаті тіло 25-літнього Дмитра Карпа зі Солонки, б. питомця Духовної Академії у Львові. До Скнилова виїхала судово-лікарська комісія з повітовим комендантом поліції Двожачеком. Влада веде слідство.

— **Два нові самогубства у Львові.** В суботу 10. ц. м. рано скінчив самогубством львівський промисловець і власник фабрики „Одель" Марко Білер, який прийшов в год. 5.30 ... до фабрики при вул. Шведській, взяв ключі від управителя фабрики і повісився на ремінці на вікні. Пів години пізніше прийшли до фабрики робітники, де застали вже лиш його трупа і негайна рятункова акція не помогла вже нічого. Що було причиною самогубства — не відомо. Справді в пятницю 9. ц. м. скарбова влада перевела основну ревізію книг у фабриці і в помешканні Білера, але не знайшла нічого підозрілого. Здогадуються, що ця ревізія штовхнула амбітного промисловця до трагічного вчинку. Білер залишив жінку, двоє дітей та батька. Кілька годин пізніше застрілився на Личаківському цвинтарі 38-літній поштовий службовик з Перемишля Маріян Райс, який приїхав у пятницю до Львова. В суботу перед полуднем пішов на могилу свого батька і скінчив самогубством. З листа виходить, що причиною самогубства були родинні непорозуміння.

— **Украін-Банк у Тернополі** святкує 15. червня ц. р. сорокліття своєї діяльности. В 9. год. ранку поминальне богослуження з панахидою за покійних членів Банку. **Надзірна Рада.**

— **Напад на дім „Просвіти" в Турці н. Стр.** Дня 4. червня ц. р. уладила місцева чит. „Просвіти" концерт у честь Шевченка. Підчас концерту кількох типів напало на дім „Просвіти", в якому відбувався концерт, вибили 3 шиби при чому камінь, що його кинули напасники, вдарив одного з учасників в концертовій салі. Опісля напасники намагалися вдерти до салі, але рішуча постава громадянства внеможливила їм викликати бешкет. Поліція веде в цій справі допит. Слід згадати, що це вже не перший випадок такої провокації. Тому українське громадянство домагається гострого покарання напасників.

Збройний напад на Гуцульщині. Невідомі напасники вдерлися вночі, вибивши перед тим шиби у вікнах до мешкання Марії Білабчук та стероризувавши домашніх крісами, веліли їм влізти під ліжка. Тоді напасники преспокійно перешукали ціле мешкання та забрали ріжні речі вартости 400 зол. і втекли в невідомому напрямі.

Самовбивство закоханих. В Перегінську пов. Долина напилися сіркового квасу: 26-літний Михайло Проць та 17-літня Іванна Семенович. Затроєних відставили до долинської лічниці. Причиною самогубства було те, що молодята не могли зі собою побратися.

Бродій у Лавочнім. ПАТ подає, що на горі Тин біля Бескиду, на граничнім відтинку Лавочного відбулося з нагоди спільної польсько - мадярської границі свято польсько-мадярської спільноти. На границі зібралася „юрба польського населення прийшло теж мадярське населення, був КОП і мадярські гонведи, представники польської і мадярської цивільної влади". Богослуження відправив гр.-кат. священик о. Варецький. Промовляли: ... волости Славсько та „представник мадярської влади посол Бродій". Промовці підкреслювали братерство і приязнь обох народів".

— **Трагічні хвилини у підводному човні.** Паризький щоденник „Парі Соар" помістив розмову з одним з чотирьох врятованих членів залоги англійського підводного човна „Тетіс", механіком Шовом, який перебуває тепер у шпиталі. Шов описав подрібно катастрофу підводного човна і оповів про страшні переживання членів залоги аж до хвилини, доки не вдалося йому врятуватись при допомозі апарату Дейвіса зі „сталевої домовини" на поверхню моря. Перші маневри з підводним човном випали дуже добре. Передполуднем надійшов приказ зануритись під воду. По кількох хвилинах човен почав поринати під гострим кутом. Наглий струс вивів мене — оповідає Шов — з рівноваги. Тому я почав хапатись судорожно за все, що було під рукою, щоб не впасти. Човен станув під кутом 45°. На команду замкнено герметично двері і затримано машини. Запанувала така тишина, що чути було кроки старшин і моряків. У кожній коморі було по 10 осіб, які порозумівались телефоном. Передню частину човна затопила вода, але члени залоги, які там були, врятувались — телефонував командант Орем. І дійсно все було в порядку в сусідній коморі. Поручник Чемпен та інж. Глін при допомозі линви дістались до інших комор, де теж усі члени залоги були живі і здорові. По нараді ніхто не думав користати з апарату Дейвіса, в човні не було переполоху і кожний думав, щоб найшвидше виплисти на поверхню. А що члени залоги були голодні — зїли запасні харчі: бішкопти, сир і кури. Але минали години і годі було вже віддихати повітрям. Здеревіння паралізувало руки і ноги. Тоді виринула думка, що слід покористуватися апаратом Дейвіса. І дійсно командант Орем та поручник Вудс рішили зарискувати, щоб видобутись на поверхню моря і звідтіля кермувати рятунковою акцією кораблів. Отже пішли до рятункової комори і пропали з очей. Всіх моряків огорнуло зворушення. Всі ждали на сигнала Орема і кораблів. Тимчасом моряки і старшини жартували далі на тему забави, що мала відбутись вечором у Біркенгед на закінчення маневрів. Опісля з корабля „Брезан" спустились водолази і стуканням молотків об кадовб човна порозумілись із залогою. Поручник доручив їм відповісти, що всі живуть і тримаються добре. Водолази повідомили, що вже приплили з допомогою контрторпедовці і що залога може покидати човен. Отже почали випливати з човна. При другій спробі виплисти на поверхню моря при допомозі апарату Дейвіса вдусилися три цивільні особи в рятунковій коморі а моряка витягнули ледви живого, бо вони не могли отворити дверцят з рятункової комори, щоб виплисти з човна в море і дістатись на поверхню води. За третьою чергою вдалось виплисти на поверхню моря саме механікові Шовові і тому він уже не знає трагічного кінця інших членів залоги.

—o—

Зі судової салі.

„ЗА УКРАЇНІЗУВАННЯ" ПРІЗВИЩ.

Перед окружним судом у Львові станув **о. Григорій Мирович,** парох в Ясеницях, городецького повіту під замітом, що змінив прізвища Евфемії Лозинської, Маркіяна Палевича і Стефана Ценглевича. По переведній розправі судля **Словік** увільнив о. Григорія Мировича від вини і кари. Обвинувачував прок. **Ольшевський,** боронив адв. д-р **Лев Ганкевич.**

Окружний суд у Самборі на виїздній сесії в Турці дня 27. квітня ц. р. засудив **о. Михайла** ... **Конюшка,** пароха в Розлучі, та о. **Івана Дутку** б. завідателя парохії Головсько за українізування прізвищ на кару вязниці по 6 місяців.

Далі згаданий суд на виїздній сесії дня 11. травня ц. р. засудив за такі самі провини на кару вязниці по 6 місяців 1) о. **Стефана Козбура** ... пароха і декана в Ясіні Масьовій, 2) о. ... ... пароха і декана в Беньовій, 3) о. ... **Тимчука** пароха і декана в Беньовій ... 4) о. **Іларіяна Левицького,** пароха Турки, 5) о. ... **Солтикевича,** пароха в Ботилці Вижній ... **Івана Солтикевича,** сотрудника в Ботилці ... Усім засудженим суд припинив виконання кари.

Крім того дня 11. травня ц. р. відбулася розправа перед тим самим судом проти о. **Омеляна Очабрука,** пароха в Росохачі і проти **о. Осипа Бадана,** пароха в Завадці (якого в останніх часах староство виселило з прикордонної смуги та який уже виїхав з турківського повіту). **О. Очабрука** притягнув прокуратор до карної відповідальности за те, що при хрещенню дитини надав проти волі батька ім'я Василь, хоч батько домагався, щоби дав його дитині ім'я Фердинанд. Свою відмову надати йому імя Фердинанда мотивував парох тим, що ... імя не приходить ... в гр.-кат. часослові таке імя не приходить. Прокуратор ... даний чин закваліфікував прокуратор як ... вину зі ст. 286 кк. По розправі суд увільнив о. Очабрука від вини і кари.

Суд засудив **о. Осипа Бадана на 10 місяців** вязниці за те, що відмовився видати метрики ... гаєвому фірми Годуля, який ... з дітьми ...

тів перейти з гр.-кат. на римо-католицький обряд. Ці метрики видав підсудний щойно на домагання старости. Суд засудив підс. о. Базана за провину зі ст. 286 кк. Підсудний зголосив від цього присуду апеляцію.

Вкінці дня 31. травня ц. р. відповідали перед згаданим судом за „українізування" прізвищ о. Яків Турянський з Лімної, о. Софрон Коліда з Михнівця, о. Микола Козак з Липя, о. Григорій Канда, б. парох Михнівця і завідатель Липя (тепер у Лішні біля Дрогобича), о. Іван Кобат з Боберки та о. Степан Дримала з Дністрика Дубового. Суд засудив о. Канду (за Липє і за Михновець) по 6 міс., о. Козака й о. Дрималу по 6 місяців, о. Івана Кобата на 10 місяців вязниці з тим, що усім засудженим припинено виконання кари на 5 літ.

О. Якова Турянського й о. Софрона Коліду суд увільнив від вини і кари, бо вони, хоч писали прізвища на „ський" і цький" в українській транскрипції то писали їх так, як вони раніше вже були вписані, бо їхні попередники вже так писали.

✝ Посмертна згадка.

О. Петро Павло Кисіль ЧСВВ., нар. у 1883. р. в Усмирі к. Варяжа, помер 10. ц. м. у василіянському монастирі в Жовкві. До гімназії ходив у Львові, звідки вступив до Василіянського Чина в 1897. р. в добромильському монастирі. Там відбув новіціят. У Чині відбув теж риторичні, фільософічні й богословські студії. Висвячений на священика в 1906. р., викладав 3 роки фільософію в Лаврові. Свої богословські студії закінчує у Римі 1911/12 р. докторським дипльомом, опісля викладав догматичне богословія в Кристинополі в 1912—1914. рр. В часі війни навчав у Крехові один рік, опісля один рік догматики в Лаврові. Три роки працював знову в Кристинополі як учитель новіціяту СС. Служебниць Преч. Діви Марії. Від 1920/21—1924/25 бачимо його у львівській Духовній Семинарії на становищі віцеректора і професора догматики. Після цього два роки навчав фільософії в Кристинополі, звідки 1927/28 перейшов на ігумена монастиря в Золочеві, де працював 5 літ. Останніх 5 літ працював у Жовкві, де започаткував видавництво книжечок „Бібліотеки Релігійної Освіти", один рік викладав канонічне право для василіянських богословів, зредагував 3 річники Душпастирського Календаря на 1937, 1938 і 1939 рр., написав кілька богословських та аскетичних книжок: „Божа віра" (Жовква, 1935), „Непорочне Зачаття Пречистої Діви Марії" (Жовква, 1936), „Реколекційні розважання (Жовква, 1936), „Боже Провидіння в роздаванню дочасних дібр" (Жовква, 1937), „Про добрий приклад монаха" (Жовква, 1938). Крім цього писав наукові статті в богословських журналах, своїх і чужих, напр. про апольогетичну проповідь св. ап. Павла. В особі Покійника втратив василіянський Чин і наша суспільність зразкового, трудящого, чесного та побожного черця-священика, вченого фільософа й богослова, визначного письменника, доброго провідника реколекцій, особливо для інтелігенції. Величавий похорон відбувся в Жовкві, в неділю 11. ц. м. В. Й. П.!

Сумний досвід.

Пан Климентій є емеритом і дрібним капіталістом. Цим останнім радше був, і перестав ним бути наслідком останніх европейських катаклізмів. А сталося це завдяки тому, що пан Климентій був найчутливішим барометром з найдокладнішою температурою сплїток, а через те і настроїв певної групки людей.

Він мав у К. К. О. м. Львова кілька тисяч. У березні 1939. р. на першшу вістку про зайняття Чехословаччини, пан Климентій був уже при касовім віконці М. К. К. О., одначе навчений литовським досвідом не вийняв усього, а тільки половину своїх ускладаних тисячок. Однак коли канцлер Німеччини відбував свою клайпедську параду, нерви пана Климентія не видержали такої вогневої проби. Тоді він вийняв решту грошей. Уже не мав що купувати, бо по Празі накупив собі біля, скарпиток і матеріялів на убрання на решту своїх днів. Що мав робити? Отже сховав гроші в якійсь столовій нозі чи старім сінннку.

Недавно я зустрів пана Климентія в колі знайомих. Ми говорили про політичну ситуацію. Пан Климентій був холоднокровний і зрівноважений. Говорив з переконанням і рішучістю в голосі.

— А найгірші панікарі це ті, що виймають гроші з каси, сіють дефетизм і самі на цьому тратять!

— Отже Ви вложили свої гроші назад до М. К. К. О.? — спитав я потихо.

— На жаль ні, бо вкрали мені їх кілька днів після того, як я вибрав їх з каси. Тепер знову маю своє конто в Комунальній Касі Ощадности міста Львова і зі скромних ощадностей, зі своєї емеритури, навчений сумним досвідом, починаю складати наново, щоб прецінь дійти до якогось залізного капіталу на чорну годину.

З кіна.

КІНО „АМПІР": „ЯСТРУБ".

Ця фільма зроблена на підставі песи відомого французького письменника Франсуа де Кроассе, що помер кілька років тому. Це історія молодого мадярського графа, що з любови для своєї жінки, щоб задовольнити всі її забаганки, став шулером, заробляючи великі гроші при ошуканчій грі у карти. Він втягнув теж до гри свою жінку і вона допомагала йому, майже несвідома своєї ганебної ролі. Графиня Дассена — таке її прізвище — прозріває щойно тоді, коли знайомиться з одним французьким дипльоматом у Римі, зєднана великими прикметами його характеру та його любовю для неї. Вона покидає свого чоловіка і має з ним розвестись. Справа розводу затягається тому, що мадярський граф щезає безслідно. Все-ж жінка не тратить надії, що він несподівано появиться, водночас уся в остраху, що він підготовляє якусь помсту. Головні ролі грають Люсіен Боає, А. Палей (французька артистка з російських графів) та Ришард Вільм.

ДОПИСИ.

САМБІР.

Надзвичайні загальні збори філії Т-ва „Просвіта" в Самборі відбулися 30-го травня ц. р., в салі Т-ва „Українська Бесіда". Треба замітити, що на терені Самбірщини, у просвітянській роботі в останніх двох роках не було гармонії — була зате боротьба за „принципи" замість праці. Філія була під впливом і кермою радикалів, які не хотіли з різних причин, підпорядкуватися централі „Просвіти" у Львові. Централя мусіла припинити філію в членських правах і покликати до урядування колегію, складену з видніших громадян Самбора. Для ведення практичної роботи в терені, централя прислала до Самбора свого службовика п. В. Пришляка, котрий за короткий час зумів оживити найбільш приспані читальні. В міжчасі змінилися дещо відносини. Урядовця „Просвіти" п. Пришляка арештовано — сидить до нині. Села почали домагатися від самбірських просвітянських кол не фраз ані демагогії, але праці й то посиленої праці над вихованням нашої сільської молоді та старших. Це спонукало філію шукати порозуміння з іншими компетентними громадянськими чинниками самбірського повіту, щоб цей ненормальний дотеперішній стан у просвітянській організації Самбірщини раз на все зліквідувати. І до такого порозуміння прийшло. Тоді за згодою Головного Виділу Т-ва „Просвіта" у Львові філія скликала надзвичайні загальні збори для вибору нового Виділу філії. Збори відкрив, при участи понад 100 делегатів від читалень і членів матірного Т-ва, д-р Іван Рогуцький. Секретарював п. Ярослав Судчак. На зборах був приявний делегат матірного Т-ва інсп. Петрик. По вступних формальностях, на внесок радн. Козбура, вибрано більшістю голосів, без дискусії, новий Виділ у такому складі: д-р Іван Рогуцький — голова, о. Ю. Плешкевич — заступник голови, м-р А. Сіленький — секретар, д-р М. Хомин — скарбник і м-р Іван Гут-Кульчицький, Іван Пилипяк та Стефан Голойда — члени. Як заступники до Виділу ввійшли: д-р М. Галущинський, Іван Гурай, Теодор Сисак. До Контрольної Комісії вибрано: радн. Івана Козбура, дир. Осипа Климковича і Дмитра Кульчицького. По виборі нового Виділу д-р Рогуцький забрав слово, у якому підкреслив велике значіння тих зборів для Самбірщини, зокрема для філії „Просвіти", та закликав усіх до посиленої праці по читальнях, щоб надробити те, що втрачено через цю „домашню війну". Відтак говорив інсп. Петрик, котрий у своому слові клав найбільший натиск на оживлення праці по читальнях. На закінчення м-р Сіленький закликав представників читалень, щоб цю консолідацію на терені „Просвіти" в Самбірщині читальні використали для збільшення членства та для ліквідації по селах тієї роботи, яка цю розєднює. Збори закінчено національним гимном.

Сільсько-господарська анкета відбулася 1. червня ц. р. в салі „Української Бесіди". Анкету скликала філія „Сільського Господаря" в Самборі в справі наладнання господарської праці в повіті й у справі фінансування цієї праці. На анкеті було 75 делегатів Кружків С. Г. і кооператив. Реферував голова філії інж. Бородайко. По короткій дискусії рішено, що всі Кружки С. Г., які залягають з вкладками до філії, повинні до 15. ц. м. свої залеглости вирівняти; Кружки, що не вивяжуться зі своїх обовязків до 15. ц. м. не можуть рахувати на поміч філії у своїй праці. Порушувано теж справу комітетів хліборобської самодопомоги, які мали б бути в кожному селі згідно з розпорядком Міністерства Хліборобства з 7. квітня ц. р. в часі війни, мобілізації і також тоді, коли цього вимагатиме інтерес оборони держави. Такі комітети рішено вибрати в кожному селі, де є Кружок Сільського Господаря до 5. ц. м. Всі організаційні справи обговорив службовик С. Г. п. Ґрабовський. У дискусії забирали слово пп. Чижович, м-р Гут-Кульчицький та інші. При кінці касієр філії С. Г. п. Хоминова коротко зреферувала справу пріядення вовни та апелювала до представників Кружків С. Г., щоб негайно вирівнювали свої залеглости з філії, бо інакше філія мусітиме зредукувати ввесь свій платний персонал.

К.

СОСНОВЕЦ.

Академія в 125-ті роковини народин Тараса Шевченка в Сосновці. Заходом Управи Відділу Українського Центрального Комітету в Сосновці відбулася в неділю 30-го квітня ц. р. в салі гімназії ім. Сташіца в Сосновці академія в 125-ті роковини народин Тараса Шевченка. Управа Відділу подбала, щоб академія пройшла якнайвеличавіше. До виконання програми запросила наших мистців-артистів: паню Оксану Цуркевську, півістку з Катовиць і м-ра Юліяна Геника-Березовського — рецитатора з Кракова. Свято відкрив короткою промовою голова Відділу п. Борис Шевченко, по чім місцевий український мішаний хор під управою п. Ст. Бартка відспівав „Заповіт", муз. К. Стеценка. Слово у реферат про життя, творчість і ролю Т. Шевченка у пробудженні українського народу виголосив проф. Ст. Паладійчук з Ченстохови. З черги мішаний хор відспівав „Думи мої" Воробкевича, „Ой три шляхи" Топольського та „Ой діброво" Лисенка. М-р Ю. Геник-Березовський продеклямував „Минають дні", „Лічу в неволі" та „53-ій Псалом" Т. Шевченка. П. О. Цуркевська виконала на фортепіяні: „Легенда" Косенка, „Українська Думка" Товне, „Аллегро Аппасіонато" Сен-Санс, „Над берегом морським" Сметана. Зібране на салі українське громадянство довго і щиро оплескувало артистів за високо мистецькі рецитації та гарно, з великою музикальністю і чуттям виконані, фортепіянові твори. Академію закінчено дитячою сценково-образною „Сон Тараса" під проводом п. Ол. Худиківної та національним гимном. Українське громадянство прибуло досить численно, але бракувало багато „наших", що мусіли були неприсутні на тому величавому святі. А таких мистецьких концертово-академій давно ми тут не чули. Такого доброго й удалого

Місцевий.

ТЕАТРИ.

Великий Театр.

Понеділок 12. 6. год. 20 „Водевіліля".
Вівторок 13. 6. год. 20 „Корсар" прем.
Середа 14. 6. год. 20 „Корсар".

Театр Різнородностей.

Від понеділка 12. 6. до суботи 17. 6. вистав нема.

Український Театр ім. І. Котляревського.

КОПИЧИНЦІ:
12. 6. Циганське кохання.
13. 6. На полі крови.
14. 6. Найвірніший чоловік.
15. 6. Цариця Грузії.
16. 6. Тополя.
17. 6. Пригода в Чорчі.
18. 6. Зоря над Почаєвом.
З Копичинець іде театр до Чорткова, Борщова і Заліщик.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

ВЕЛДІЖ:
12. 6. Вельможна пані Кочубей.
ДОЛИНА:
13. 6. Дай серцю волю.
14. 6. Пісня Беокиду.

Український театр Йосифа Стадника (сеніора).

КОЛОМИЯ:
12. 6. Подвійна бухгальтерія.
13. 6. Люди на кризі.
14. 6. Чорноморці.
15. 6. Нітуш.
16. 6. Конашевич-Сагайдачний.
17. 6. Сіосі.

Український Хор Дм. Котка.

13. 6. Джурів.
14. 6. Рожнів.
16. і 17. 6. Кути.
18. 6. Соколівка.
19. 6. Косів (кіно Аполльо).
20. і 21. Жабє.
22. 6. Ворохта.

КІНА.

АМПІР: „Яструб".
АПОЛЬО: „Зов пустині".
АТЛЯНТИК: „Світ сміється".
БАЙКА: „Герої Сибіру".
БАЛТИК: „З піснею через життя" і „Панове з товариства".
ВАНДА: „Робін Гуд" і „24 години кохання".
ҐРАЖИНА: „Білий прапор".
ЕВРОПА: „Неустрашений".
КАСІНО: „Той, що його я полюбила".
КОПЕРНИК: „Вязниця жінок" і колір. гротеска.
МАРУСЕНЬКА: „Безвахісні".
МЕТРО: „Коли цвітуть бози" і „Листи з поля бою".
МІРАЖ: „Студент з Оксфорду".
МУЗА: „Елізейські Поля".
ПАКС: „Неаздара" з Дившею і додатки.
ПАЛЯС: „Крик вулиці".
РАЙ: „Веселий чура".
РІЯЛЬТО: „Шалений хлопець".
РОКСІ: „Чеснотлива Сузанна".
СВІТ: „Чорний пірат" і „В краївці Довсона".
СВЯТОВІД: „Зорро" і „Легкодух".
СТИЛЕВЕ: „Жінка, яку кохаю" і ревія.
ТОН: „Герой, що його шукають" і „Буде краще".
УТІХА: „Жертви великого міста" і ревія.
ХИМЕРА: „Мала міос Бродвей".

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(вл. Марійська ч. 5)
„Альпейський рай"

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

ПОНЕДІЛОК, 12. ЧЕРВНЯ 1939.

7.00 Денник, 7.15 Плити, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для купців, 11.15 Плити, 11.30 Для новобранців, 12.03 Полуд. авдиція, 13.00 Плити, 13.40 Для наймолодших, 14.35 Госп. вісті, 14.45 Театр Уяви, 15.15 Поп. музика, 15.45 Госп. вісті, 16.00 Денник, 16.10 Авт. гутірка, 16.20 Органи, 16.45 Відчит про фільософію, 17.00 Розмова з арт. Драбіком, 17.10 Творчість Бетовена, 17.50 Спорт, 18.00 Камер. концерт, 19.00 Для резервістів, 19.30 Музика, 20.25 Для села, 20.35 Спорт, 20.40 Інф. авдиції, 21.00 Спів, 21.25 Фортепіян, 21.50 Рецитації, 22.00 Для бетяків, 22.15 Веч. серенада, 23.00 Останні вісті.

ВІВТОРОК, 13. ЧЕРВНЯ 1939.

7.00 Денник, 7.15 Орхестра, 8.00 Для шкіл, 8.15 „Недужі в уроєння" і „Кавярняні політики", 11.00 Для шкіл, 11.30 Для новобранців, 12.03 Пол. авдиція, 13.00 Плити, 13.40 Концерт бажань, 14.35 Біржа, 14.45 Для молоді, 15.00 Орхестра, 15.45 Госп. вісті, 16.00 Денник, 16.00 Репортаж, 16.20 Флейт, 16.45 Літ. хроніка, 17.00 Біжучі вісті, 17.10 Плити, 17.45 Техн. скринька, 18.00 Солісти, 18.45 Плити, 18.00 Для робітників, 19.30 Концерт, 20.25 Для села, 20.35 Спорт, 20.40 Інф. авдиції, 21.00 Квартет, 21.25 „Наук. виправа до Єгипту", 21.40 „Дон Жуан" опера з плит, 23.00 Денник.

СЕРЕДА, 14. ЧЕРВНЯ 1939.

7.00 Денник, 8.00 Для шкіл, 8.15 „Озера над границею", 11.00 Для шкіл, 11.30 Для новобранців, 12.03 Полуд. авдиція, 13.00 Інф. газетка, 13.10 Плити, 14.15 Для дітей, 14.35 Біржа, 14.45 Іст. загадки, 14.50 Для наймолодших, 15.15 Орхестра, 15.45 Господ. вісті, 16.00 Денник, 16.10 Авт. гутірка, 16.20 Хор, 16.45 „Життя квітів", 17.00 Біжучі вісті, 17.10 Солісти, 17.50 Для жінок, 18.10 Тріо, 19.00 Театр Уяви, 19.30 Орх., 20.00 Військ. відчит, 20.25 Для села 20.35 Спорт, 20.40 Інф. авдиції, 21.00 Шопен. концерт, 21.45 „Суч. літературний Краків", 22.30 Літ. кабарет, 23.00 Денник.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

ПОНЕДІЛОК, 12. ЧЕРВНЯ 1939.

ВІДЕНЬ **19.50 Укр. комунікати,** БЕРЛІН 19.00 Ерна Сак (плити), 20.15 Мельодії оперові й оперецкові, 22.00 Комунікати, БЕРОМІНСТЕР 20.30 „Музика, поезія, проза", 21.05 Мельодії Офенбаха, БУДАПЕШТ 20.30 Орхестра оперова, 22.00 Джезова музика, БРУКСЕЛЯ ФР. 20.00 „Коли цвітуть бози" оп. Штравса, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 20.00 Симф. концерт, БРНО 20.10 „Вовкулаки" опера, ЛЬОНДОН 20.15 „Зигфрид" опера Вагнера, МІНХЕН 19.15 Вечір танку, ФЛЬОРЕНЦІЯ 21.00 Оперецкові мельодії, ШТРАСБУРҐ 20.30 Фестіваль Баха, СТОКГОЛЬМ 21.15 „Батько й син" (про Моцартів).

ВІВТОРОК, 13. ЧЕРВНЯ 1939.

ВІДЕНЬ **19.50 Укр. комунікати,** 21.15 „Остров чарів" слуховище, БЕРЛІН 20.00, 22.00 Комунікати, 20.15 Танк. музика, БРАТИСЛАВА 20.15 Органи, БРУКСЕЛЯ ФРАНЦ. 20.00 Романтична музика, БУДАПЕШТ 19.30 „Весілля Фігаро" опера Моцарта, ФЛЬОРЕНЦІЯ 19.10 „Стабат Матер" ораторія, 21.00 Комедія, ГАМБУРҐ 20.30 „Веседе Зоо" (музика), ЛЯЙПЦІҐ 20.00 „Аріядна на Нояоос" опера Штравса, ПАРІ ПТТ 20.30 Давні мельодії, ВЕЖА АЙФЛЯ 20.30 Концерт

СЕРЕДА, 14. ЧЕРВНЯ 1939.

ВІДЕНЬ 19.50 **Укр. комунікати,** 20.45 Весела авдиція, 21.00 Симф. концерт, БЕРЛІН 20.00 22.00 Комунікати, 20.15 Весела муз. авдиція, БЕРОМІНСТЕР 20.10 Швайц. пісні і танки (муз. авд.), БРАТИСЛАВА 20.20 Опер. музика, 21.30 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 19.25 Мад. пісні з циганською орх., ЛЬОНДОН 20.30 Муз.-драматичний фестіваль, ЛЯЙПЦІҐ 20.15 Симфон. орх., ФЛЬОРЕНЦІЯ 21.00 „Кавалерія рустікана" опера.

Радіокутик.

ДАНІЮ ТА НОРВЕҐІЮ НЕ ЦІКАВИТЬ РАДІОВА РЕКЛЯМА.

Бувший спікер данського радія, звернувся на доручення певної закордонної промислової групи, до державної данської радіофонії та запропонував, щоб данське радіо надавало щоденно кілька годин реклямової авдиції. За ці авдиції данська радіофонія дістала б річно 1,2 міліона корон або загальну суму 6 міліонів корон. Всеж данське радіо відмовилося від цієї пропозиції, тому що її статут не дозволяє на ведення платної реклями. Тоді згадана закордонна група звернулася до норвеського радія, пропонуючи ті самі умови, в силі якої найновіша норвеська радіостанція надавала б реклямові авдиції в англійській мові. Але також і норвеське радіо відкинуло цю пропозицію.

СІЛЬСЬКА РАДІОФОНІЯ У ФРАНЦІЇ.

Спеціяльна комісія французької рільничої палати стверджує, що рільники у Франції творять 15% всіх радіослухачів. Крім того комісія ствердила, що сільські слухачі домагаються ввести для них спеціяльні сільсько-господарські авдиції, метеорольогічні комунікати та господарські гутірки. Крім того просить, щоб спікери при авдиції повольніше говорили та щоб метеорольогічні комунікати були пересунені на час, заки вони ще не повиходили в поле. Ці слухачі бажають також, щоб введено у програму сільської радіофонії огляд сільсько-господарської преси. У висліді своїх дослідів комісія прийшла до висновку, що тільки улїпшуючи сільсько-господарську програму, вони зможуть осягнути більший ступінь радіофонізації сільського населення, що становить 45% загалу населення Франції.

Біржа.

Львів, 9. червня 1939.

ГРОШІ

Бельґи бельґ. 90·57—90·87, Доляри америк. 5.33·50—5.32·50, Доляри канад. —5.30·50—5.30·50. Фльор. гол. 284·12—284·12, Франки франц. 14·15—14·15, Франки шв. 120·25—120·25, Фунти англ. 24·99—24·99 Гульд. гдан. 100·25—100·25 Кор. данськ. 111·58—111·58, Корони норв. 125·57—125·57 Корони шведські 128·57—128·57, Ліри іт. 19·10—19·10, Марки фінляндські 11·03—11·03, Марки нім. срібні 85·00.

Акції.

Банк Польський 106·00, Цукор 35·25—35·25, Вугіль 32·75—32·75, Ліпьпоп 84·50—84·75. Моджеїв 19·25—19·50, Островець 80·00—80·00, Стараховичі 54·25—54·00, Жирардів 50·00—00·00, Габербуш 59·00
Тенденція сильніша.

Папери.

4 і пів внутрішня 60·50. 3 інвестиційна 1 ем. 78·00, серія 81·50—00·00. 2 ем. 79·00 серія 00·00—00·00, 5 конверсійна 65.00 5 колійова 61·00—61·00, 4 прем. дол. 39·50 4 консолідаційна 61·75—61·75.
Тенденція вдержана.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, дня 10. червня 1939

За 1 кг. масла дес. бльок. без оп.	2.45
За 1 кг. масла дес. бочк. з опак.	2.50
За 1 кг. масла експ. в оп. для зачет	2.50
1 л. молока	0.15
1 кг. яєць	0.95

Тенденція на масло знижкова, на молоко та яйця вдержана.

ОПОВІСТКИ.

Повітовий Кружок „Рідної Школи" в Стрию вестиме у шкільному році 1939-40 такі школи: 1) Уселюдну коедукаційну 7-клясову школу при вул. Івашкевича 17. 2) Уселюдну коедукаційну 4-клясову школу на Лanax. 3) Жіночу загально-освітню гімназію при вул. Крашевського 18. Крім того робить заходи, щоб дістати концесію на коедукаційну однорічну школу купецької підготови I. ступня для тих, що покінчили вселюдну школу, а також на коедукаційну однорічну школу купецької підготови II. ступня для абсольвентів гімназії. Зголошення до купецьких шкіл приймає Дирекція прив. жін. гімн. перед і по вакаціях. Всяких інформацій у справі приняття до вище згаданих шкіл уділюють Дирекції в урядових годинах. У Стрию є 2 бурси — для хлопців і дівчат (дешеві). 1204 1-3

ЗГОЛОШЕННЯ

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ

будуть у неділю 25-го червня 1939 р. від 4-тої год. попол. в салі Музею НТШ при вул. Чарнецького 24, І. пов., з таким денним порядком:

1. Відкриття Зборів;
2. Приняття протоколу попередніх Загальних Зборів;
3. Звідомлення Виділу;
4. Звіт Контрольної Комісії;
5. Признання абсолюторії;
6. Преліміяр буджету на 1939 р.;
7. Вибір нового Виділу;
8. Запити і внески.

За Виділ Наукового Товариства ім. Шевченка:

Д-р І. Раковський, голова. **Д-р Р. Цегельський,** секретар.

V БРАНЖЕВИЙ КУРС ДЛЯ КУПЦІВ І КАНДИДАТІВ НА КУПЦІВ.

Заходом Союзу Українських Купців уладжує Купецька Гімназія „Р. Ш." V з черги двотижневий бранжевий курс в днях від 22. червня до 6. липня ц. р.

На курсі відбудуться виклади теоретиків і практиків із обсягу 12 (дванадцять) бранж.

Заінтересованих просимо зголошуватися до канцелярії С. У. К. Львів, вул. Городецька ч. 1, II. пов.

Оплата зол. 20 (двадцять), з того зл. 5 треба вплатити як вписове при зголошенні.

На бажання висилаємо за зворотом поштової марки близьчі інформації і проспекти курсу. 1183 1-1

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo", Lwów, Rynek 10
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10